

16/2009/EK KÖZÖS ÁLLÁSPONT

a Tanács által 2009. február 16-án elfogadva

az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv, az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló 2002/58/EK irányelv és a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló 2006/2004/EK rendelet módosításáról szóló, ...-i 2009/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/C 103 E/02)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

tekintettel az európai adatvédelmi biztos véleményére ⁽³⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽⁴⁾,

mivel:

- (1) Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások meglévő keretszabályozását alkotó öt irányelv (az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és kapcsolódó eszközökhez való hozzáférésről, valamint azok összekapcsolásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ (hozzáférési irányelv), az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ (engedélyezési irányelv), az

elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ (keretirányelv), a 2002/22/EK irányelv ⁽⁸⁾ (egyetemes szolgáltatási irányelv), valamint a 2002/58/EK irányelv ⁽⁹⁾ (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (a továbbiakban együtt: a keretirányelv és a különös irányelvek)) működését a Bizottság köteles rendszeresen felülvizsgálni annak meghatározása céljából, hogy a technológiai változások és a piaci fejlemények tükrében igényelnek-e módosítást.

- (2) Ebben a tekintetben a Bizottság az elektronikus hírközlő hálózatokra és az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó európai uniós keretszabályozás felülvizsgálatairól 2006. június 29-én elfogadott, a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett közleményében bemutatta előzetes megállapításait.

- (3) Az elektronikus hírközlő hálózatokra és elektronikus hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó európai uniós keretszabályozás reformja – beleértve a fogyatékkal élő végfelhasználókra vonatkozó rendelkezések megerősítését – kulcsfontosságú lépés az egységes európai információs tér és a minden felhasználó előtt nyitott információs társadalom egyidejű megvalósítása felé. E célkitűzések az információs társadalom kialakítására irányuló stratégia részét képezik, amelyet a Bizottság a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, 2005. június 1-i „i2010 – európai információs társadalom a növekedésért és foglalkoztatásért” című közleménye tartalmaz.

- (4) Az egyértelműség és az egyszerűség kedvéért ez az irányelv csak a 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) és a 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) módosításaival foglalkozik.

⁽¹⁾ HL C 224., 2008.8.30., 50. o.

⁽²⁾ HL C 257., 2008.10.9., 51. o.

⁽³⁾ HL C 181., 2008.7.18., 1. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament 2008. szeptember 24-i véleménye (a HL-ben még nincs közzétéve), a Tanács ...-i közös álláspontra (a HL-ben még nincs közzétéve) és az Európai Parlament ...-i álláspontra.

⁽⁵⁾ HL L 108., 2002.4.24., 7. o.

⁽⁶⁾ HL L 108., 2002.4.24., 21. o.

⁽⁷⁾ HL L 108., 2002.4.24., 33. o.

⁽⁸⁾ HL L 108., 2002.4.24., 51. o.

⁽⁹⁾ HL L 201., 2002.31.7., 37. o.

- (5) A rádióberendezésekről és a távközlő végberendezésekről, valamint a megfelelőségük kölcsönös elismeréséről szóló, 1999. március 9-i 1999/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾, és különösen a 3. cikke (3) bekezdésének f) pontjában a fogyatékkal élők általi használatra vonatkozóan megállapított követelmények sérelme nélkül a végberendezések – köztük a fogyatékkal élő felhasználók számára készült berendezések – egyes vonatkozásait a 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) hatálya alá kellene vonni, megkönnyítendő a hálózatokhoz való hozzáférést és a szolgáltatások használatát. Jelenleg e berendezések közé tartoznak a csak vevő rádió- és televízió-végberendezések, valamint a halláskárosult végfelhasználók számára gyártott különleges végberendezések.
- (6) A tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk a fogyatékkal élő végfelhasználók számára biztosított lehetőségeket is magukban foglaló, széles körben rendelkezésre álló termékek és szolgáltatások piaca létrehozásának előmozdítására. Ennek elérésének egyik módja az európai szabványokra való hivatkozás, az elektronikus hozzáférhetőségre vonatkozó követelmények bevezetése a közbeszerzési eljárásokban és pályázati szolgáltatásokban, a fogyatékkal élő végfelhasználók jogait biztosító jogszabályokkal összhangban.
- (7) Egyes fogalom meghatározásokat ki kell igazítani, hogy azok megfeleljenek a technológiasemlegesség elvének és lépést tartsanak a technológiai fejlődéssel. Különösen a szolgáltatásnyújtásra vonatkozó feltételeket kell különválasztani a nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatás – vagyis a nemzeti, illetve nemzetközi távbeszélő számozási tervben szereplő szám vagy számok segítségével, közvetlenül vagy közvetve, belföldi és/vagy nemzetközi hívások kezdeményezése és fogadása céljából a nagyközönség rendelkezésére álló elektronikus hírközlési szolgáltatás – fogalmát ténylegesen meghatározó elemektől, függetlenül attól, hogy az adott szolgáltatás vonal- vagy csomagkapcsolási technológián alapul-e. Az ilyen szolgáltatás – természetéből adódóan – kétirányú, amely mindkét fél számára lehetővé teszi a kommunikációt. Az a szolgáltatás, amely nem felel meg mindezen feltételeknek – mint például egy ügyfélszolgálati honlapon található automatikus átirányító alkalmazás –, nem tekinthető nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatásnak. A nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatások a kifejezetten a fogyatékkal élő végfelhasználók részére szánt, szöveges vagy szimultán kommunikációs szolgáltatásokat nyújtó kommunikációs eszközöket is magukban foglalják.
- (8) Egyértelművé kell tenni, hogy a közvetett szolgáltatásnyújtás magában foglalhat olyan helyzeteket, amikor a hívás kezdeményezésére közvetítőválasztáson vagy előválasztáson keresztül kerül sor, vagy amikor egy szolgáltató egy másik vállalkozás által nyújtott, nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatásokat ad el, esetleg más márkanév alatt.
- (9) A technológiai és piaci átalakulások eredményeként a hálózatok egyre inkább az internetprotokoll-alapú (IP) technológia felé mozdulnak el, a fogyasztók pedig az egymással versengő, hangszolgáltatást nyújtó szolgáltatók egyre szélesebb köréből választhatnak. A tagállamoknak ezért szét kell választaniuk a nyilvános hírközlő hálózathoz való helyhez kötött csatlakozás szolgáltatásával kapcsolatos egyetemes szolgáltatási kötelezettségeket és a nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatás (ideértve a „112” hívószámon keresztül elérhető segélyhívó szolgáltatások hívásának lehetőségét is) nyújtását. Ez a szétválasztás nem érintheti a közösségi szinten meghatározott és felülvizsgált egyetemes szolgáltatás kötelezettségek körét. A „112” mellett belföldi segélyhívószámokat is használó tagállamok az e segélyhívószámokhoz való hozzáférés tekintetében hasonló kötelezettségeket írhatnak elő.
- (10) A szubszidiaritás elvével összhangban a tagállamok feladata tárgyilagos szempontok alapján arról dönteni, hogy mely vállalkozásokat jelölik ki egyetemes szolgáltatóknak, szükség szerint figyelembe véve a vállalkozások képességét és hajlandóságát az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek összességének vagy egy részének vállalására. Ez nem zárja ki azt, hogy a tagállamok a kijelölési eljárásba a hatékonyság érdekében indokolt egyedi feltételeket építsenek be, ideértve többek között a földrajzi területek vagy összetevők csoportosítását vagy a kijelölés minimális időtartamának megállapítását.
- (11) A nemzeti szabályozó hatóságoknak képesnek kell lenniük arra, hogy nyomon kövessék az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek körébe tartozó szolgáltatások kiskereskedelmi díjszabásának alakulását és szintjét, még akkor is, ha egy tagállam nem jelölt ki vállalkozást egyetemes szolgáltatás nyújtására. Ilyen esetben a nyomon követést úgy kell elvégezni, hogy az sem a nemzeti szabályozó hatóságokra, sem pedig az említett szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokra nézve ne járjon túlzott adminisztratív terhekkel.
- (12) Az 1998. évi keretszabályozásról a 2002. évre való átmenet megkönnyítésére irányuló elavult kötelezettségeket – a 2002/21/EK irányelvben (keretirányelv) megállapított rendelkezéseket átfedő, tehát feleslegessé vált egyéb rendelkezésekkel együtt – hatályon kívül kell helyezni.

⁽¹⁾ HL L 91., 1999.4.7., 10. o.

- (13) A minimális bérelt vonalkészlet biztosítására irányuló követelmény – amelyre a 2002. évi keretszabályozás hatálybalépésekor az 1998. évi keretszabályozás rendelkezéseinek a bérelt vonalkészlet területén történő folyamatos alkalmazásához volt szükség az elégtelen versenyképesség miatt – ma már nem szükséges, és ezért hatályon kívül kell helyezni.
- (14) Veszélyeztetheti a technológiai előrehaladást, ha a közvetítőválasztást és közvetítő-előválasztást továbbra is közvetlenül a közösségi jog írja elő. Ezeket a korrekciós intézkedéseket inkább a nemzeti szabályozó hatóságoknak kellene előírniuk a 2002/21/EK irányelvben (keretirányelv) szereplő eljárásokkal összhangban végzett piacelemzés nyomán és a 2002/19/EK irányelv (hozzáférési irányelv) 12. cikkében említett kötelezettségek révén.
- (15) A szerződésekre vonatkozó rendelkezéseket nem csupán a fogyasztók, hanem más végfelhasználók, így például a fogyasztók igényei szerint kialakított szerződéseket esetlegesen inkább előnyben részesítő mikrovállalkozások, valamint kis- és középvállalkozások esetében is alkalmazni kell. A szolgáltatókra nehezedő, felesleges adminisztratív terhek és a kis- és középvállalkozások meghatározásához kapcsolódó összetett kérdések elkerülése érdekében a szerződésekkel kapcsolatos rendelkezéseket ezen egyéb végfelhasználók esetében nem automatikusan, hanem csak kérés esetén alkalmaznák. A tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk a kis- és középvállalkozások e lehetőségről való tájékoztatása érdekében.
- (16) A technológiai fejlődés következtében a jövőben a hívószám-alapú azonosítás rendes formái mellett egyéb típusú azonosítókat is lehet alkalmazni.
- (17) A hívásokat lehetővé tevő elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásoknak fogyasztóikat megfelelően tájékoztatniuk kell arról, hogy biztosítják-e vagy sem a segélyhívó szolgáltatásokhoz való hozzáférést, továbbá tájékoztatniuk kell őket a szolgáltatások bármilyen korlátozásáról (mint például a hívó helyére vonatkozó információk biztosítására vonatkozó korlátozások vagy a segélykérő hívások irányítása). A szolgáltatóknak egyértelmű és átlátható információkat kell nyújtaniuk a fogyasztóik számára az első fogyasztói szerződésben, majd a hozzáférés biztosításában bekövetkező bármilyen változás esetén, például a számlákon feltüntetett információk formájában. A szolgáltatás tervezett műszaki üzemi jellemzői és a rendelkezésre álló infrastruktúra alapján ez az információ magában foglalja a területi lefedettség esetleges korlátairól szóló tájékoztatást. Ahol a szolgáltatást nem kapcsolt távbeszélő hálózaton nyújtják, a tájékoztatás kiterjed az elérhetőség és a hívó helyére vonatkozó információ megbízhatóságának értékelésére a kapcsolt távbeszélő hálózaton nyújtott szolgáltatással összevetésben és figyelembe véve az aktuális műszaki és minőségi követelményeket, valamint a 2002/22/EK irányelvben (egyetemes szolgáltatási irányelv) meghatározott szolgáltatásminőségi paramétereket.
- (18) A végberendezések tekintetében a fogyasztói szerződésnek ki kell térnie a berendezés használatára vonatkozó, szolgáltató általi összes korlátozásra – amennyiben az ilyen korlátozásokat a nemzeti jogszabályok nem tiltják –, például a nem kártyafüggetlen mobil eszközökre, valamint a szerződés (akár a meghatározott lejáratú időpontban, akár előtte történő) megszűnéskor esedékes díjakra, ideértve a készülék megtartásával kapcsolatos költségeket is.
- (19) A közösségi jogszabályokban a szolgáltató fellépésével kapcsolatos kötelezettségeket nem túllépve, a fogyasztói szerződésnek meg kell határoznia, hogy a szolgáltató milyen intézkedéseket tehet – ha egyáltalán tehet intézkedéseket – a biztonságot és az integritást befolyásoló eseményekkel, fenyegetésekkel és sebezhető pontokkal kapcsolatban.
- (20) A hírközlési szolgáltatások alkalmazásával kapcsolatos közérdekű kérdések megválaszolása és a mások jogai és szabadságai védelmének ösztönzése érdekében az illetékes nemzeti hatóságoknak képesnek kell lenniük arra, hogy a szolgáltatók segítségével a hírközlési szolgáltatások alkalmazásával kapcsolatos közérdekű tájékoztatást állítsanak össze és terjesszenek. E tájékoztatás tartalmazhat a szerzői jogok megsértésével, más törvénybe ütköző használattal és az ártalmas tartalom terjesztésével kapcsolatos közérdekű információkat, valamint a személyes biztonságot fenyegető – például személyes adatok bizonyos körülmények között történő megadásakor fennálló – kockázatokkal szembeni védelemre, továbbá a magánéletet és a személyes adatokat fenyegető kockázatokkal szembeni védelemre vonatkozó tanácsokat és eszközöket. A tájékoztatás a 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) 33. cikkének (3) bekezdésében meghatározott együttműködési eljárás révén koordinálható. Az ilyen közérdekű tájékoztatást szükség esetén aktualizálni kell, és könnyen érthető, az egyes tagállamok által meghatározott nyomtatott és elektronikus formában, a nemzeti hatóságok weboldalain kell közzétenni. A nemzeti szabályozó hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy arra kötelezhessék a szolgáltatókat, hogy azok ezt az egységesített tájékoztatást a nemzeti szabályozó hatóságok által megfelelőnek ítélt módon valamennyi fogyasztójukhoz eljuttassák. A tájékoztatást – tagállami kérés esetén – a szerződéseknek is tartalmazniuk kell.

- (21) Az előfizetőknek a szerződésük hátrányos jogkövetkezmény nélküli felmondásához való joga a szerződéses feltételekben bekövetkezett olyan módosításokra vonatkozik, amelyeket az elektronikus hírközlő hálózatok és/vagy elektronikus hírközlési szolgáltatások szolgáltatói írnak elő.
- (22) Az elektronikus hírközlés fogyasztók és vállalkozások körében tapasztalható egyre növekvő jelentősége folytán a szolgáltatóknak és/vagy hálózatszolgáltatóknak teljes körűen tájékoztatniuk kell a velük szerződést kötő felhasználókat az általuk alkalmazott forgalomkezelési politikáról. Amennyiben nincs tényleges verseny, a nemzeti szabályozó hatóságoknak a 2002/19/EK irányelvben (hozzáférési irányelv) meghatározott korrekciós intézkedésekhez kell folyamodniuk annak biztosítására, hogy a felhasználók egyes tartalomtípusokhoz vagy alkalmazásokhoz való hozzáférést ne korlátozzák ésszerűtlenül.
- (23) Vonatkozó közösségi jogszabályok hiányában a tartalom, az alkalmazások és a szolgáltatások a nemzeti anyagi és eljárásjognak megfelelően minősülnek jogszerűnek vagy károsnak. A tagállamoknak – és nem az elektronikus hírközlő hálózatok működtetőinek és/vagy az elektronikus hírközlési szolgáltatóknak – a feladata, hogy a tisztes eljárásnak megfelelően eldöntsék, hogy a tartalom, az alkalmazások, illetve a szolgáltatások jogszerűek vagy károsak-e vagy sem. A keretirányelv és a különös irányelvek nem érintik a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet (az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv)⁽¹⁾, amely többek között az egyszerű továbbításra vonatkozó szabályokat tartalmaz az irányelvben meghatározottak szerinti közvetítő szolgáltatók tekintetében.
- (24) Az ajánlatokkal és szolgáltatásokkal kapcsolatos átlátható, naprakész és összehasonlítható információk megléte a több szolgáltató versenyén alapuló piacokon alapvetően fontos elem a fogyasztók számára. Az elektronikus hírközlési szolgáltatások végfelhasználóinak és fogyasztóinak a könnyen hozzáférhető formában közzétett információk alapján könnyen össze kell tudniuk hasonlítani a piacon kínált különféle szolgáltatások árait. Annak érdekében, hogy a fogyasztók és végfelhasználók könnyen össze tudják hasonlítani az árakat, a nemzeti szabályozó hatóságoknak képesnek kell lenniük arra, hogy az információk (többek között a díjszabások, fogyasztási szokások és egyéb vonatkozó statisztikák) tekintetében nagyobb átláthatóságot követeljenek meg az elektronikus hírközlő hálózatokat működtető és/vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásoktól, és annak biztosítására is, hogy harmadik feleknek joguk legyen díjmentesen használni az ilyen vállalkozások által közzétett, nyilvánosan hozzáférhető információkat. A nemzeti szabályozó hatóságoknak képesnek kell lenniük továbbá arra is, hogy hozzáférhetővé tegyék az árakra vonatkozó útmutatókat, különösen akkor, ha a piac nem biztosította azokat térítésmentesen vagy méltányos áron. A vállalkozások nem szedhetnek be díjat a már közzétett és ezért nyilvánossá vált információk ilyen jellegű felhasználásáért. A végfelhasználókat és a fogyasztókat emellett már a szolgáltatás megvásárlása előtt megfelelően tájékoztatni kell a kínált szolgáltatás áráról, illetve típusáról, különösen, ha egy díjmentes hívószámra esetleg egyéb díjakat szabnak ki. A nemzeti szabályozó hatóságoknak képesnek kell lenniük arra, hogy megköveteljék az ilyen jellegű tájékoztatás általánossá tételét, valamint hogy a szolgáltatások egyes általuk meghatározott kategóriái esetében közvetlenül a hívás kapcsolása előtt is kötelezővé tessék e tájékoztatást, hacsak nemzeti joguk másként nem rendelkezik. Azon hívástípusok meghatározásakor, amelyek esetében a kapcsolat előtt tájékoztatást kell nyújtani a díjszabásról, a nemzeti szabályozó hatóságok kellően figyelembe veszik a szolgáltatás jellegét, az alkalmazandó díjszabási feltételeket, valamint azt, hogy a szolgáltatást olyan szolgáltató kínálja-e, amely nem elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújt. A 2000/31/EK irányelv (az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) sérelme nélkül a vállalkozások – tagállami kérés esetén – a vonatkozó hatóságok által biztosított közérdekű információkat, többek között a leggyakoribb jogsértésekkel és azok jogkövetkezményeivel kapcsolatos információkat is kötelesek eljuttatni az előfizetőkhez.
- (25) A fogyasztókat tájékoztatni kell személyes adataiknak előfizetői névjegyzékben, valamint különösen ilyen névjegyzékek céljából vagy céljaiból történő felhasználásához kapcsolódó jogaikról, továbbá arról, hogy a 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) értelmében díjmentesen kérhetik, hogy ne kerüljenek bele nyilvános előfizetői névjegyzékbe. A fogyasztókat tájékoztatni kell azokról a rendszerekről is, amelyek úgy teszik lehetővé az információknak a névjegyzék-adatbázisba történő felvételét, hogy a névjegyzék-szolgáltatást igénybe vevő felhasználók nem férhetnek hozzájuk.
- (26) A versenyképes piacnak biztosítania kell, hogy a felhasználók az igényeiknek megfelelő minőségű szolgáltatáshoz jussanak, ám egyes esetekben – a szolgáltatások romlásának, a hozzáférés megakadályozásának vagy a hálózati forgalom lassulásának megelőzése érdekében – szükséges lehet annak biztosítása, hogy a nyilvános hírközlő hálózatok egy bizonyos minimális minőségi szintet elérjenek.
- (27) A jövőbeli IP-hálózatokban – ahol a szolgáltatásnyújtás elválasztható lesz a hálózat használatától – a tagállamoknak meg kell határozniuk a legmegfelelőbb intézkedéseket annak érdekében, hogy a nyilvános hírközlő hálózatok felhasználásával biztosított, nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatások rendelkezésre álljanak, továbbá katasztrófális hálózati hiba vagy vis maior esetén

⁽¹⁾ HL L 178., 2000.7.17., 1. o.

a segélyhívó szolgáltatásokhoz megszakítás nélkül hozzá lehessen férni, figyelembe véve a különböző előfizetői csoportok prioritásait és a technikai korlátokat is.

- (28) Annak biztosítása érdekében, hogy a fogyatékkal élő végfelhasználók is kiaknázhassák a verseny nyújtotta előnyöket, és élhessenek a végfelhasználók többségének rendelkezésére álló, a szolgáltatók közötti választás lehetőségével, az érintett nemzeti hatóságok – adott esetben és a nemzeti feltételekre figyelemmel – a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások által teljesítendő fogyasztóvédelmi követelményeket határozhatnak meg. Ezen követelmények magukban foglalhatják különösen azt, hogy a vállalkozásoknak biztosítaniuk kell, hogy a fogyatékkal élő végfelhasználók ugyanolyan feltételekkel – az árakat és a díjszabást is ideértve – vehessék igénybe szolgáltatásaikat, mint a többi végfelhasználó, valamint hogy a fogyatékkal élő végfelhasználók számára nyújtott szolgáltatásaikért ugyanazt az árat számolják fel, mint a többi végfelhasználó számára nyújtott szolgáltatásaikért, függetlenül attól, hogy az előbbi szolgáltatások jártak-e többletköltséggel. E követelmények a vállalkozások közötti nagykereskedelmi megállapodásokkal kapcsolatos követelményeket is magukban foglalhatnak.
- (29) A kezelői szolgálatok a végfelhasználóknak nyújtott szolgáltatások széles körét fedik le. Az ilyen szolgáltatások nyújtását – egyéb ügyfélszolgálatokhoz hasonlóan – a nyilvános hírközlő hálózatok üzemeltetői és a kezelői szolgálatok közötti kereskedelmi tárgyalásoknak kell meghatározniuk, és a továbbiakban e szolgáltatások nyújtásáról ezért már nem szükséges rendelkezni. Ezért az erre vonatkozó kötelezettséget hatályon kívül kell helyezni.
- (30) Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások piacain belüli versenyről szóló, 2002. szeptember 16-i 2002/77/EK bizottsági irányelv⁽¹⁾ 5. cikke alapján a tudakozószolgáltatásokat versenyképes piaci feltételek mellett kell nyújtani, és ez gyakran így is történik. A végfelhasználók (az előfizetőkhez távbeszélő hívószámokat rendelő vállalkozások által birtokolt) adatainak az adatbázisokba való gyűjtésére vonatkozó intézkedéseknek meg kell felelniük a személyes adatok védelmére vonatkozó garanciáknak, beleértve a 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) 12. cikkét is. Meg kell valósítani ezen adatoknak a nyilvánosan elérhető tudakozószolgálatok és távbeszélő névsorok szolgáltatása céljából történő, költség-orientált biztosítását annak érdekében, hogy a végfelhasználók teljes mértékben részesüljenek a versenyképes ajánlatok ésszerű és átlátható feltételeinek előnyeiből.
- (31) A végfelhasználóknak a segélyhívó szolgáltatásokat a nemzeti távbeszélő számozási tervekben szereplő számon

vagy számokon, hanghívások kezdeményezésére képes bármely távbeszélő szolgáltatás felhasználásával fel kell tudniuk hívni, és azokhoz hozzá kell férniük. A sürgősségi szolgálatoknak a „112” hívószámra érkező hívásokat legalább olyan gyorsan és hatékonyan kell kezelniük és megválaszolniuk, mint az egyéb belföldi segélyhívószámokra érkező hívásokat. Az Európai Unióban utazó polgárok védelmének és biztonságának javítása érdekében fontos a „112”-vel kapcsolatos tudatosság növelése. E célból a polgárok figyelmét nyomatékosan fel kell hívni arra, hogy bármely tagállamban való utazásuk esetén a „112” egységes segélyhívószámként használható a Közösség egész területén, különösen a nemzetközi autóbusz- és vasútállomásokon, kikötőkben vagy repülőtereken, valamint távbeszélőnévsorokban, nyilvános távbeszélő állomásokban, az előfizetői és számlázási dokumentációkban nyújtott információkon keresztül. Ez elsősorban a tagállamok feladata, de a Bizottságnak is folytatnia kell a tagállami kezdeményezések támogatását és kiegészítését a „112” nagyobb tudatosítása, valamint a nyilvánosság „112”-vel kapcsolatos ismereteinek rendszeres értékelése érdekében. A hívó helymeghatározására vonatkozó információk nyújtásának kötelezettségét meg kell erősíteni az Európai Unió polgárai védelmének növelése érdekében. A vállalkozásoknak a sürgősségi szolgálatot ellátó hatóság rendelkezésére kell bocsátaniuk a hívó helyre vonatkozó információt, amint a hívás a hatósághoz beérkezik, függetlenül az alkalmazott technológiától.

- (32) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a végfelhasználóknak a nemzeti távbeszélő számozási tervben szereplő számon vagy számokon keresztül hívások kezdeményezésével kapcsolatos elektronikus hírközlési szolgáltatást nyújtó vállalkozások az adott elektronikus hírközlési szolgáltatás tekintetében műszakilag kivitelezhető gondossággal és megbízhatósággal biztosítsanak hozzáférést a segélyhívó szolgáltatásokhoz. Előfordulhat, hogy a hálózattól független szolgáltatók nem gyakorolnak ellenőrzést a hálózatok felett, és nem tudják biztosítani, hogy az ő szolgáltatásaikon keresztül kezdeményezett segélyhívásokat a hagyományosan integrált szolgáltatóknál megszokott megbízhatósággal irányítsák, mivel olyan problémák miatt nem tudják a szolgáltatás elérhetőségét garantálni, melyek nem az ő ellenőrzésük alatt álló infrastruktúrákkal kapcsolatosak. Ha majd léteznek olyan nemzetközileg elismert előírások, melyek biztosítják a segélyhívó szolgáltatásokhoz való pontos és megbízható hívásirányítást és -csatlakoztatást, akkor más vállalatokhoz hasonló szinten a hálózattól független szolgáltatóknak is teljesíteniük kell a segélyhívó szolgáltatásokhoz való hozzáférésre vonatkozó követelményeket.
- (33) A tagállamoknak egyedi intézkedéseket kell hozniuk annak biztosítása érdekében, hogy a segélyhívó szolgáltatások – beleértve a „112”-t – a fogyatékkal élő végfelhasználók, különösen a siket, halláskárosult, beszédserült és siket-vak felhasználók számára is egyformán hozzáférhető legyenek. Ez magában foglalhatja a halláskárosult felhasználók számára különleges végberendezések, szöveges szolgáltatások, vagy egyéb különleges berendezés biztosítását.

⁽¹⁾ HL L 249., 2002.9.17., 21. o.

- (34) A segélyhívó szolgáltatások elérésének legmegbízhatóbb és leghatékonyabb módja továbbra is a hanghívás marad. A kapcsolatba lépés más formái, például a szöveges üzenet, kevésbé megbízhatók és nem minden esetben jelentenek azonnali kapcsolatot. Mindazonáltal a tagállamok számára – amennyiben szükségesnek tartják – biztosítani kell a segélyhívó szolgáltatások egyéb, a hanghívásokkal azonos hozzáférést biztosító elérési lehetőségeinek kidolgozását és megvalósítását.
- (35) A 116-os nemzeti számsík harmonizált közérdekű szolgáltatások harmonizált számai részére történő fenntartásáról szóló, 2007. február 15-i 2007/116/EK bizottsági határozat⁽¹⁾ értelmében a Bizottság felkérte a tagállamokat, hogy a 116-os számtartományba tartozó számokat egyes közérdekű szolgáltatások számára tartsák fenn. Az említett határozat megfelelő rendelkezéseinek tükröződniük kell a 2002/22/EK irányelvben (egyetemes szolgáltatási irányelv), az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások keretszabályozásába történő szilárdabb beágyazásuk, valamint a fogyasztókkal élő végfelhasználók hozzáféréseinek megkönnyítése érdekében.
- (36) Az egységes piac azt is jelenti, hogy a végfelhasználók hozzá tudnak férni a más tagállamok nemzeti számozási terveiben szereplő valamennyi számhoz, és hozzáférnek a szolgáltatásokhoz a Közösségen belül nem földrajzi számok segítségével, beleértve többek között az ingyenes és az emelt díjas hívószámokat is. A végfelhasználóknak hozzá kell férniük az európai távbeszélőszámozási tartományból (ETNS) és az egyetemes nemzetközi ingyenes számok (UIFN) köréből származó számokhoz is. A számozási erőforrásokhoz és az azokhoz kapcsolódó szolgáltatásokhoz való, határokon átnyúló hozzáférést csak objektíven indokolt esetekben szabad akadályozni, például a csalás vagy (pl. egyes emeltdíjas szolgáltatásokkal kapcsolatos) visszaélések elleni küzdelem érdekében, amikor a számot kizárólag belföldi hatályúként határozzák meg (pl. belföldi speciális szám), vagy ha az műszakilag vagy gazdaságilag nem kivitelezhető. A felhasználókat előre és egyértelműen, teljes körűen tájékoztatni kell az ingyenes számokra alkalmazható bármely díjról, mint például a szabványos nemzetközi hívókódokon keresztül hozzáférhető számok esetében alkalmazott, nemzetközi hívási díjakról.
- (37) A versenykörnyezet nyújtotta előnyök teljes mértékű kihasználása érdekében lehetővé kell tenni, hogy a fogyasztók tájékozottan választhassanak és szolgáltatót válthassanak, amikor ez az érdekük. Alapvető annak biztosítása, hogy ennek során nem ütköznek jogi, műszaki vagy gyakorlati akadályokba – beleértve a szerződéses feltételeket, eljárásokat, díjakat stb. Ez nem zárja ki az ésszerű szerződéses minimumidőszakok előírását a fogyasztói szerződésekben. A számhordozhatóság alapvetően fontos tényező a fogyasztók választása és a versenyképes elektronikus hírközlési piacokon a hatékony verseny megkönnyítése érdekében. A számhordozhatóságot minimális határidőn belül kell megvalósítani. A számhordozás technikai része semmilyen esetben sem haladhatja meg az egy napot. A nemzeti szabályozó hatóságok kialakíthatják a számhordozás globális folyamatát, figyelembe véve a szerződésekkel kapcsolatos nemzeti rendelkezéseket és a technológiai megvalósíthatóságot, valamint adott esetben azon megfelelő intézkedéseket, amelyek biztosítják a fogyasztók védelmét az átállási folyamat során. Ez a védelem tartalmazhatja a számhordozhatósággal való visszaélés korlátozását és/vagy a gyors korrekciós intézkedések meghatározását.
- (38) Jogszabályban előírt továbbítási kötelezettségek meghatározott médiaszolgáltatók által nyújtott meghatározott rádió- és televízió csatornák és kiegészítő szolgáltatások tekintetében alkalmazhatók. A tagállamoknak egyértelműen meg kell indokolniuk a nemzeti jogukban szereplő továbbítási kötelezettségeket annak érdekében, hogy e kötelezettségek átláthatók, arányosak és jól meghatározottak legyenek. E tekintetben a továbbítási kötelezettségre vonatkozó szabályokat oly módon kell megfogalmazni, hogy azok kellően ösztönözzék az infrastruktúrába való hatékony befektetést. A továbbítási kötelezettségre vonatkozó szabályokat rendszeresen felül kell vizsgálni annak érdekében, hogy azok lépést tartsanak a technológiai és piaci fejlődéssel, és hogy továbbra is arányosak legyenek az elérni kívánt célkitűzésekkel. A kiegészítő szolgáltatások többek között tartalmazzák a fogyasztókkal élő végfelhasználók hozzáféréseinek javítására irányuló szolgáltatásokat, mint a teletext, a feliratozás, a hangalámondás és a jelbeszéd.
- (39) A fogyasztókkal folytatott konzultációkkal és a polgárok érdekeinek megfelelő kezelésével kapcsolatos meglévő hiányosságok kiküszöbölése érdekében a tagállamoknak megfelelő konzultációs mechanizmust kell életbe léptetniük. Ez a mechanizmus olyan testület formáját ölthetné, amely – a nemzeti szabályozó hatóságtól, valamint a szolgáltatóktól függetlenül – kutatást végezne a fogyasztással kapcsolatos olyan kérdésekről, mint például a fogyasztói magatartás és a szolgáltatóváltási mechanizmusok, továbbá átlátható módon működne és hozzájárulna az érintettek konzultációja terén már meglévő mechanizmusokhoz. Ezen kívül létre lehetne hozni egy olyan mechanizmust, amely lehetővé teszi a jogszerű tartalom előmozdításához kapcsolódó kérdésekben való megfelelő együttműködést. Egy ilyen mechanizmus alapján elfogadott bármilyen együttműködési eljárás sem teheti azonban lehetővé az internethasználat rendszeres felügyeletét.

⁽¹⁾ HL L 49., 2007.2.17., 30. o.

- (40) Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek teljesítésére kijelölt vállalkozásokra rótt egyetemes szolgáltatási kötelezettségekről értesíteni kell a Bizottságot.
- (41) A forgalmi adatoknak a hálózat, valamint az információbiztonság hibáinak és üzemzavarainak felderítése, helymeghatározása és megszüntetése céljából történő feldolgozása, a tárolt vagy továbbított adatok rendelkezésre állásának, hitelességének, sértetlenségének vagy titkosságának a biztosítása elő fogja segíteni az engedély nélküli hozzáférés és a kódok rosszhiszemű terjesztésének, a szolgáltatásmegtagadást eredményező támadásoknak, valamint a számítógépek és az elektronikus hírközlési rendszer károsodásának a megakadályozását.
- (42) Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások piacainak liberalizálása és a gyors technológiai fejlődés együttesen a verseny és a gazdasági növekedés fokozásához vezetett, és a nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokon keresztül hozzáférhető végfelhasználói szolgáltatások gazdagságát és sokszínűségét eredményezték. Biztosítani kell, hogy egy-egy adott szolgáltatás nyújtásához használt technológiától függetlenül a fogyasztók és a felhasználók magánéletének és személyes adatainak védelme egyenlő mértékű legyen.
- (43) Az elektronikus hírközlési rendszerekre és szolgáltatásokra vonatkozó keretszabályozás céljaival, az arányosság és a szubszidiaritás elvével összhangban, a jogbiztonság, valamint az európai vállalkozások és nemzeti szabályozó hatóságok hatékonyságának garantálása érdekében ezen irányelv a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési hálózatokra és szolgáltatásokra összpontosít, és nem alkalmazandó a zárt felhasználói csoportokra és vállalati hálózatokra.
- (44) A technológiai fejlődés adatgyűjtő és azonosítóeszközökön alapuló új alkalmazások kifejlesztését teszi lehetővé, amelyek lehetnek rádiófrekvenciákat használó, vezeték nélküli eszközök is. A rádiófrekvenciás azonosításra használt eszközök (RFID) például rádiófrekvenciákat használnak az egyedileg azonosított címkékről történő adatszerzéshez, amely adatok azután a már meglévő hírközlő hálózatokon továbbíthatók. Az ilyen technológiák széleskörű használata jelentős gazdasági és társadalmi előnyökkel járhat, és így hathatósan járulhat hozzá a belső piachoz, ha alkalmazásuk elfogadható a polgárok számára. Ennek elérése érdekében biztosítani kell az egyének alapvető jogainak – ideértve a magánélet és az adatvédelem tiszteletben tartásához való jogot is – védelmét. Amennyiben ezeket az eszközöket nyilvánosan hozzáférhető elektronikus hírközlő hálózatokhoz kapcsolják vagy azok alapvető infrastruktúráként elektronikus hírközlési szolgáltatásokat használnak, a 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) vonatkozó rendelkezéseit – beleértve a biztonságra, a forgalommal és az helymeghatározással kapcsolatos adatokra, valamint a titkosságra vonatkozó rendelkezéseket is – kell alkalmazni.
- (45) Nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtójának megfelelő műszaki és szervezeti intézkedéseket kell tennie szolgáltatásai biztonságának garantálása érdekében. A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ sérelme nélkül ezen intézkedéseknek biztosítaniuk kell, hogy személyes adatokhoz kizárólag felhatalmazással rendelkező személyzet férhessen hozzá törvényesen engedélyezett célokból, valamint hogy a tárolt vagy továbbított személyes adatok, továbbá a hálózat és a szolgáltatások védelmével rendelkezzenek. Ezenkívül a személyes adatok feldolgozására vonatkozó biztonsági politikát kell kialakítani a rendszer sebezhető pontjainak meghatározása érdekében, továbbá rendszeres megfigyelést kell folytatni, valamint megelőző, korrekciós és kárenyhítő intézkedéseket kell hozni.
- (46) Az illetékes nemzeti hatóságoknak ellenőrizniük kell a meghozott intézkedéseket, és terjeszteniük kell a legjobb gyakorlatot a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtói között.
- (47) A biztonság egyéni előfizetők személyes adatainak elvesztését vagy veszélyeztetését eredményező megsértése – ha nem foglalkoznak vele megfelelően és időben – jelentős gazdasági veszteséget és társadalmi kárt okozhat, a személyazonossággal való visszaélést is beleértve. Ezért a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtója a biztonság megsértéséről való értesülését követően haladéktalanul felméri az ahhoz kapcsolódó kockázatokat, például a biztonság megsértésével érintett adatok típusának (beleértve érzékenységüket, az adatkontextust, és a meglévő biztonsági intézkedéseket), a megsértés okának és időtartamának, az érintett előfizetők számának, valamint az előfizetőket a biztonság megsértéséből eredően esetlegesen érő károknak (például személyazonossággal való visszaélés, pénzügyi veszteség, üzleti vagy foglalkoztatási lehetőségek elvesztése, fizikai kár) a megállapítása révén. A magánéletükre esetleg súlyos veszélyt (például személyazonossággal való visszaélés, fizikai kár, durva sértés vagy hírnévrontás)

(¹) HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

jelentő biztonsági események által érintett előfizetőket haladéktalanul értesíteni kell annak érdekében, hogy megtehessek a szükséges óvintézkedéseket. Az értesítésnek tartalmaznia kell a szolgáltató által a biztonsági probléma orvoslása érdekében megtett intézkedésekről szóló tájékoztatást, valamint az érintett felhasználóknak szóló ajánlásokat. A biztonság megsértéséről az előfizetőket nem kell értesíteni, amennyiben a szolgáltató az illetékes hatóság előtt bizonyította, hogy megtette a megfelelő technológiai védelmi intézkedéseket, és azokat a biztonság megsértésében érintett adatokra is alkalmazta. Az ilyen technológiai védelmi intézkedések az adatokat az azokhoz való hozzáférésre engedéllyel nem rendelkező személyek számára értelmezhetetlenné kell tenniük.

(48) A nemzeti szabályozó hatóságoknak támogatniuk kell az Európai Unió polgárainak érdekeit, többek között azzal, hogy hozzájárulnak a személyes adatok és a magánélet magas szintű védelmének biztosításához. E célból rendelkezniük kell a feladataik elvégzéséhez szükséges eszközökkel, ideértve az egyének személyes adatainak veszélyeztetéséhez vezető valós biztonsági eseményekre vonatkozó átfogó és megbízható adatokhoz való hozzáférést is.

(49) A 2002/58/EK irányelvet (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) átültető intézkedések végrehajtása során a tagállamok hatóságainak és bíróságainak saját nemzeti jogszabályaikat nem csupán az említett irányelvvel összhangban álló módon kell értelmezniük, hanem biztosítaniuk kell azt is, hogy ne alkalmazzák az irányelv egyéb alapvető jogokkal vagy a közösségi jog általános elveivel – például az arányosság elvével – nem összeegyeztethető értelmezéseit.

(50) Rendelkezni kell arról, hogy a Bizottság a magánélet védelmének, valamint az elektronikus hírközlő hálózatok felhasználásával továbbított vagy feldolgozott személyes adatok megfelelő szintű biztonságának a megvalósítását szolgáló eszközökre vonatkozó ajánlásokat fogadjon el.

(51) A személyes adatok megsértéséről szóló értesítés formájára és az arra alkalmazandó eljárásokra vonatkozó részletes szabályok megállapításakor megfelelő figyelmet kell fordítani a jogsértés körülményeire, beleértve azt is, hogy a személyes adatokat védték-e vagy sem adatvédelmi

kódolással vagy más olyan eszközökkel, amelyek hatékonyan korlátozzák a személyazonossággal való visszaélés vagy a visszaélés más formái előfordulásának valószínűségét. E szabályoknak és eljárásoknak figyelembe kell venniük továbbá a bűnüldöző hatóságok jogos érdekeit olyan esetekben, amikor az idő előtti feltárás szükségtelenül veszélyeztethetné a jogsértés körülményeinek kivizsgálását.

(52) Az olyan szoftverek, amelyek titokban rögzítik a felhasználó tevékenységét vagy a felhasználó végberendezésének működtetését egy harmadik fél javára eltérítik (ún. „kémsoftverek”) súlyos fenyegetést jelentenek a felhasználók magánéletére nézve. Biztosítani kell minden felhasználó magánéletének magas szintű és egyenlő védelmét, függetlenül attól, hogy a nem kívánt kémprogramokat elektronikus hírközlő hálózatokon keresztül véletlenül töltik-e le, vagy azokat egyéb külső adattároló eszközökön – mint például CD-ken, CD-ROM-okon, vagy USB-kulcsokon – terjesztett szoftvereken rejtve telepítik-e. A tagállamoknak ösztönözniük kell a végfelhasználókat, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket végberendezéseik vírusokkal és kémsoftverekkel szembeni védelme érdekében.

(53) Az elektronikus hírközlési szolgáltatók jelentős befektetéseket tesznek a nem kívánt kereskedelmi tájékoztatás („kéretlen elektronikus levelek”) elleni küzdelem érdekében. Ők a végfelhasználóknál könnyebben juthatnak a kéretlen elektronikus levelek felderítéséhez és azonosításához szükséges ismeretekhez és forrásokhoz is. Az e-mail- és egyéb szolgáltatások szolgáltatóinak ezért képesnek kell lenniük arra, hogy az ilyen szabálysértések tekintetében jogi eljárást kezdeményezzenek a kéretlen elektronikus levelek küldőivel szemben és saját jogos üzleti érdekeik részeként így védjék a fogyasztóik érdekeit.

(54) A magánélet, valamint a Közösségben az elektronikus hírközlő hálózatok felhasználásával továbbított és feldolgozott személyes adatok megfelelő szintű védelmének szükségessége hatékony végrehajtási és érvényesítési jogköröket kíván meg a szabályok betartására való kellő ösztönzés érdekében. Az illetékes nemzeti hatóságoknak és – adott esetben – egyéb érintett nemzeti szervezeteknek rendelkezniük kell a szükséges hatáskörökkel és forrásokkal a szabálysértési esetek hatékony kivizsgálásához, beleértve az arra való felhatalmazást, hogy bármely olyan információt beszerezzenek, amelyre a panaszok elbírálásához és a szabálysértés esetén kiszabott szankciók megállapításához szükségük lehet.

(55) Ezen irányelv rendelkezéseinek végrehajtása és érvényre juttatása gyakran szükségessé teszi kettő vagy több tagállam nemzeti szabályozó hatóságainak az együttműködését, például a kéréstlen elektronikus levelek és kémszoftverek határokon átnyúló alkalmazása elleni küzdelem során. Ezen esetekben a gördülékeny és gyors együttműködés biztosítása érdekében ajánlásokban kell meghatározni például a hatóságok között kicserélt információk mennyiségével és formátumával, vagy a betartandó határidőkkel kapcsolatos eljárásokat. Ezek az eljárások lehetővé fogják tenni a piaci szereplők ebből következő kötelezettségeinek az összehangolását is, ami hozzájárul az azonos közösségi versenyfeltételek megteremtéséhez.

(56) A 2006/2004/EK rendelet ⁽¹⁾ (a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet) módosításával meg kell erősíteni a határokon átnyúló együttműködést és jogalkalmazást azokkal a meglévő, határokon átnyúló közösségi végrehajtási mechanizmusokkal összhangban, amelyeket többek között az említett rendelet hozott létre.

(57) A 22/2002/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽²⁾ összhangban kell elfogadni.

(58) A Bizottságot különösen fel kell hatalmazni arra, hogy a mellékleteket a technikai fejlődéshez és a piaci keresletben bekövetkezett változásokhoz igazítsa, és hogy a tájékoztatási és értesítési követelményekre, valamint a határokon átnyúló együttműködésre vonatkozóan végrehajtási intézkedéseket fogadjon el. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak, és a 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítésével annak nem alapvető fontosságú elemei módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(59) A 2002/22/EK irányelvet (egyetemes szolgáltatási irányelv) és a 2002/58/EK irányelvet (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) ezért ennek megfelelően módosítani kell.

(60) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás ⁽³⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönözzük arra, hogy – a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az 2002/22/EK (egyetemes szolgáltatási irányelv) és a 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv), valamint az átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) módosításai

A 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Hatály és célok

(1) A 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) keretén belül ez az irányelv az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások végfelhasználók számára történő szolgáltatásával foglalkozik. Célja, hogy a hatékony verseny és választás révén a Közösség egészében biztosítsa a jó minőségű, nyilvánosan elérhető szolgáltatások rendelkezésre állását, és szabályozza azokat az eseteket, amikor a végfelhasználók igényeit a piac nem elégíti ki megfelelően. Ez az irányelv a fogyasztókkal élő végfelhasználók hozzáféréseinek megkönnyítésére szánt végberendezések egyes vonatkozásait illetően is tartalmaz rendelkezéseket.

(2) Ez az irányelv megállapítja a végfelhasználók jogait, és ezekkel összhangban a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlő hálózatokat és elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások kötelezettségeit. Az egyetemes szolgáltatásnyújtás nyílt versenypiaci környezetben történő biztosítása tekintetében ez az irányelv meghatározza azoknak a meghatározott minőségű szolgáltatásoknak a minimális készletét, amelyekhez az egyedi nemzeti feltételekhez igazodó, megfizethető áron minden végfelhasználónak hozzáférése van, a verseny torzítása nélkül. Ez az irányelv továbbá kötelezettségeket állapít meg bizonyos kötelező szolgáltatások nyújtására vonatkozóan.

⁽¹⁾ HL L 364., 2004.12.9., 1. o.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽³⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

(3) Ezen irányelvnek a végfelhasználói jogokra vonatkozó rendelkezéseit a fogyasztóvédelemre vonatkozó közösségi szabályok, különösen a 93/13/EGK irányelv és a 97/7/EK irányelv, valamint a közösségi jognak megfelelő nemzeti szabályok sérelme nélkül kell alkalmazni.”

2. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) a b) pontot el kell hagyni.

b) a c) és d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) »nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatás« a nemzeti, illetve nemzetközi távbeszélő számozási tervben szereplő hívószám vagy hívószámok segítségével, közvetlenül vagy közvetve, belföldi vagy belföldi és nemzetközi hívások kezdeményezése és fogadása céljából a nagyközönség rendelkezésére álló szolgáltatás;

d) »földrajzi szám« a nemzeti távbeszélő számozási tervben szereplő olyan szám, amely számjegyszerkezete egy része a hálózati végpont fizikai helyére történő hívásirányításra használt földrajzi jelentőséggel bír;”

c) az e) pontot el kell hagyni.

d) az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) »nem földrajzi szám« a nemzeti távbeszélő számozási tervben szereplő olyan szám, amely nem földrajzi szám. Ide tartoznak többek között a mobil hívószámok, a díjmentes és az emelt díjas hívások hívószámai.”

3. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

Helyhez kötött hozzáférés biztosítása és távbeszélő szolgáltatások nyújtása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvános hírközlő hálózathoz történő helyhez kötött csatlakozás iránti minden ésszerű igényt legalább egy vállalkozás kielégítsen.

(2) A létrejött csatlakozásnak – figyelembe véve az előfizetők többsége által használt, leginkább elterjedt technológiákat és a technológiai megvalósíthatóságot – képesnek kell lennie a hanghívások, a telefaxhívások és a funkcionális internet-hozzáféréshez elegendő adatátviteli sebességgel történő más adatkommunikációs formák támogatására.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett hálózati csatlakozáson keresztül megvalósuló, belföldi és nemzetközi hívások kezdeményezését és fogadását lehetővé tévő, nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatás nyújtása iránti minden ésszerű igényt legalább egy vállalkozás kielégítsen.”;

4. Az 5. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben említett távbeszélő névsoroknak – az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (*) 12. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel – tartalmazniuk kell a nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatások valamennyi előfizetőjét.

(*) HL L 201., 2002.7.31., 37. o.”;

5. A 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

Intézkedések a fogyatékkal élő végfelhasználók javára

(1) A tagállamok – kivéve, ha a IV. fejezetben előírt követelmények alapján ezzel egyenértékű eredmény érhető el – egyedi intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy biztosítsák a 4. cikk (3) bekezdésében és az 5. cikkben meghatározott szolgáltatások hozzáférhetőségét és megfizethetőségét a fogyatékkal élő végfelhasználók számára oly módon, hogy az a többi végfelhasználó számára biztosítotthoz hasonló legyen. A tagállamok kötelezhetik a nemzeti szabályozó hatóságokat az általános igény és a sajátos követelmények, többek között annak felmérésére, hogy a fogyatékkal élő végfelhasználókat szolgáló ezen egyedi intézkedésekre milyen mértékben és milyen formában van szükség.

(2) A tagállamok egyedi intézkedéseket tehetnek a nemzeti feltételeknek megfelelően annak biztosítására, hogy a fogyatékkal élő végfelhasználók is élhessenek a végfelhasználók többségének rendelkezésére álló, vállalkozások és szolgáltatók közötti választási lehetőséggel.”

6. A 8. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Amennyiben egy, az (1) bekezdéssel összhangban kijelölt vállalkozás helyi hozzáférési hálózati eszközeinek lényeges részét vagy azok egészét más tulajdonában lévő önálló jogalanyra kívánja átruházni, erről előzetesen és időben értesíti a nemzeti szabályozó hatóságot annak érdekében, hogy a hatóságnak lehetősége legyen értékelni a tervezett ügylet hatását a 4. cikk szerinti helyhez kötött szolgáltatásokhoz való hozzáférésre és távbeszélő szolgáltatások nyújtására. A nemzeti szabályozó hatóság a 2002/20/EK irányelv (engedélyezési irányelv) 6. cikkének (2) bekezdésével összhangban egyedi kötelezettségeket írhat elő, azokat módosíthatja vagy visszavonhatja.”;

7. A 9. cikk (1), (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A nemzeti szabályozó hatóságok figyelemmel kísérik a 4–7. cikkben az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek körébe tartozóként meghatározott, és vagy a kijelölt vállalkozások által nyújtott, vagy – ha ezekre a szolgáltatásokra nem jelöltek ki vállalkozást – a piacon rendelkezésre álló szolgáltatások kiskereskedelmi díjszabásának alakulását és szintjét, különösen a nemzeti fogyasztói árakkal és jövedelmekkel összefüggésben.

(2) A nemzeti feltételekre figyelemmel a tagállamok előírhatják, hogy a kijelölt vállalkozások olyan díjszabási lehetőségeket vagy díjsomagokat kínálnak a fogyasztóknak, amelyek eltérnek a szokásos kereskedelmi feltételek szerint biztosítottaktól, különösen annak biztosítása érdekében, hogy az alacsony jövedelmű, illetve a különleges szociális helyzetű fogyasztók is hozzáférhessenek a 4. cikk (1) bekezdésében említett hálózathoz, illetőleg igénybe vehessék a 4. cikk (3) bekezdésében és az 5., 6. és 7. cikkben az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek körébe tartozóként meghatározott, a kijelölt vállalkozások által nyújtott szolgáltatásokat.

(3) Az olyan rendelkezések mellett, amelyek szerint a kijelölt vállalkozásoknak különleges díjszabást kell biztosítaniuk vagy maximálárhoz, földrajzi átlagolási szabályokhoz vagy más hasonló mechanizmusokhoz kell igazodniuk, a tagállamok gondoskodhatnak arról, hogy az

alacsony jövedelműként, a fogyatékkal élőként és a különleges szociális helyzetűként meghatározott fogyasztók támogatásban részesüljenek.”;

8. A 11. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A nemzeti szabályozó hatóságok az egyetemes szolgáltatási kötelezettségekkel terhelt vállalkozások számára teljesítménycélokat határozhatnak meg. Ennek során a nemzeti szabályozó hatóságok figyelembe veszik az érdekelt felek nézeteit, különösen a 33. cikkben említettek szerint.”.

9. A III. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:

**„A BIZONYOS KISKERESKEDELMI PIACOKON JELENTŐS
PIACI ERŐVEL RENDELKEZŐ VÁLLALKOZÁSOKRA
VONATKOZÓ SZABÁLYOZÓ INTÉZKEDÉSEK”**

10. A 16. cikket el kell hagyni.

11. A 17. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok azokra a vállalkozásokra, amelyek az adott kiskereskedelmi piacon a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 14. cikkével összhangban jelentős piaci erővel rendelkezőnek minősülnek, megfelelő szabályozási kötelezettségeket rójanak, amennyiben:

a) a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 16. cikke szerint elvégzett piacelemzés eredményeképpen valamely nemzeti szabályozó hatóság megállapítja, hogy az említett irányelv 15. cikkével összhangban meghatározott, adott kiskereskedelmi piac ténylegesen nem versenyképes, és

b) amennyiben a nemzeti szabályozó hatóság arra a következtetésre jut, hogy a 2002/19/EK irányelv (hozzáférési irányelv) 9–13. cikke alapján előírt kötelezettségek nem eredményeznék a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 8. cikkében meghatározott célok elérését.”

b) a (3) bekezdést el kell hagyni.

személyes adatait közzé kívánja-e tenni távbeszélő névsorban, valamint az érintett adatok;

12. A 18. és a 19. cikket el kell hagyni.

d) az árak és a díjszabás részletei, hogy miként szerezhető be naprakész információk az összes alkalmazandó igénybevételi és karbantartási díjról, továbbá a kínált fizetési módok és a költségekben a különböző fizetési módokból adódóan tapasztalható eltérések;

13. A 20 – 23. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„20. cikk

Szerződések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztók és az azt kérő más végfelhasználók a nyilvános hírközlő hálózathoz és/vagy a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz való csatlakozást biztosító szolgáltatásokra történő előfizetés esetén jogosultak legyenek az ilyen csatlakozást és/vagy szolgáltatásokat nyújtó vállalkozással vagy vállalkozásokkal szerződést kötni. A szerződésnek egyértelmű, átfogó és könnyen hozzáférhető formában meg kell határoznia legalább a következőket:

a) a szolgáltató neve és címe;

e) a szerződés időtartama, valamint a szolgáltatásnyújtás és a szerződés megújításának és megszüntetésének feltételei, az alábbiakat is beleértve:

— a kedvezményes ajánlatokhoz kapcsolódó szerződések minimális időtartamára vonatkozó feltételek;

— a számok és más azonosítók hordozhatóságával kapcsolatos díjak;

b) a nyújtott szolgáltatások, különös tekintettel az alábbiakra:

— a szerződés megszüntetésekor esedékes díjak, a végberendezéssel kapcsolatos költségfelszámítást is beleértve;

— tájékoztatás a szolgáltató forgalomirányítási politikájáról;

f) a szerződéses szolgáltatásminőségi szintek el nem érése esetén alkalmazandó esetleges kompenzáció és visszatérítési lehetőségek;

— a kínált szolgáltatások minimális minőségi szintje, nevezetesen az első bekapcsolás időpontja, valamint adott esetben a nemzeti szabályozó hatóságok által meghatározott egyéb szolgáltatásminőségi paraméterek;

g) a jogviták rendezésére vonatkozó, 34. cikk szerinti eljárások kezdeményezésének módja;

— a kínált karbantartási szolgáltatások és ügyfélszolgálat fajtái, valamint e szolgáltatások elérésének különböző módjai;

h) azon intézkedések típusai, amelyeket a vállalkozás a biztonságot és az integritást befolyásoló eseményekkel és fenyegetésekkel, valamint a sebezhető pontokkal kapcsolatban tehet.

— a szolgáltató által biztosított végberendezések használatára vonatkozóan megszabott bármely szolgáltatói korlátozás;

c) a 25. cikk szerinti kötelezettség fennállása esetén az előfizető arra vonatkozó választási lehetősége, hogy

A tagállamok továbbá megkövetelhetik, hogy a szerződés tartalmazza az illetékes hatóságok által a 21. cikk (4) bekezdésének a) pontjában említett és a nyújtott szolgáltatásra vonatkozóan e célból biztosítható tájékoztatást az elektronikus hírközlő hálózatok és szolgáltatások törvénybe ütköző tevékenységben való részvétel vagy ártalmas tartalom terjesztése céljából történő alkalmazásáról, valamint a személyes biztonságot, a magánéletet és személyes adatokat fenyegető kockázatokkal szembeni védelemlről.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a hangalapú kommunikációt lehetővé tevő elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások és előfizetők között létrejött szerződések esetén az előfizetők egyértelmű tájékoztatást kapjanak arról, hogy a szolgáltatás biztosít-e hozzáférést a segélyhívó szolgáltatásokhoz, valamint szolgáltat-e információt a hívó helyére vonatkozóan. Az elektronikus hírközlési szolgáltatók biztosítják, hogy a fogyasztók a szerződés megkötését megelőzően, valamint minden olyan esetben, amikor a segélyhívó szolgáltatásokhoz való hozzáféréstben változás áll be, egyértelmű tájékoztatást kapjanak a segélyhívó szolgáltatásokhoz való hozzáférés bármilyen korlátozásáról.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az előfizetőknek joguk legyen hátrányos következmények nélkül felmondani a szerződéseiket az elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó és/vagy elektronikus hírközlő hálózatokat működtető vállalkozások által kínált szerződési feltételek módosításairól szóló értesítés nyomán. Az előfizetőket bármely ilyen módosítás előtt legalább egy hónappal megfelelően értesíteni kell, és ezzel egy időben tájékoztatni kell őket arról, hogy joguk van az ilyen szerződést hátrányos következmény nélkül felmondani, ha nem fogadják el az új feltételeket. A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok határozhassák meg ezen értesítések formátumát.

21. cikk

Az információk átláthatósága és közzététele

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok kötelezessék az elektronikus hírközlő hálózatokat működtető és/vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokat arra, hogy a II. mellékletnek megfelelően átlátható, összehasonlítható, megfelelő és naprakész információkat tegyenek közzé a végfelhasználók és a fogyasztók részére nyújtott szolgáltatásaikhoz való hozzáférésre és azok igénybevételére alkalmazandó árakról és díjszabásról, valamint általános feltételekről. A nemzeti szabályozó hatóságok további követelményeket határozhatnak meg az információk közzétételi módjára vonatkozóan, hogy az információk a fogyasztók érdekében átláthatóak, összehasonlíthatóak, világosak és könnyen hozzáférhetőek legyenek.

(2) A nemzeti szabályozó hatóságok ösztönzik az összehasonlítható információk biztosítását annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a végfelhasználók és a fogyasztók számára az alternatív használati módok például interaktív útmutatók vagy hasonló technikák segítségével történő független költségértékelését. A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok rendelkezésre bocsátassanak ilyen útmutatókat vagy technikákat, különösen akkor, ha a piac nem kínál ilyeneket térítésmentesen vagy méltányos áron. Harmadik feleknek jogukban áll, hogy az említett útmutatók vagy technikák értékesítése vagy rendelkezésre bocsátása céljából az elektronikus hírközlő hálózatokat működtető és/vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások által közzétett információkat díjmentesen felhasználják.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok képesek legyenek többek között arra kötelezni az elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokat, hogy:

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok képesek legyenek többek között arra kötelezni az elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokat, hogy:

a) az előfizetők számára tájékoztatást nyújtsanak az azon számokra vagy szolgáltatásokra alkalmazandó díjakról, amelyekre egyedi díjszabási feltételek vonatkoznak; a szolgáltatások egyes kategóriái tekintetében a nemzeti szabályozó hatóságok megkövetelhetik, hogy a tájékoztatásra közvetlenül a hívás kapcsolása előtt kerüljön sor;

b) az előfizetőket tájékoztassák a szolgáltató forgalomkezelési politikájának bárminemű változásáról;

c) tájékoztassák az előfizetőket azon jogukról, miszerint ők dönthetnek arról, hogy személyes adataik bekerüljenek-e távbeszélő névsorba vagy sem, valamint az érintett adatok jellegéről, a 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) 12. cikkének megfelelően; és

d) rendszeresen tájékoztassák a fogyatékkal élő előfizetőket a számukra kifejlesztett termékekről és szolgáltatásokról.

A nemzeti szabályozó hatóságok a kötelezettségek kirovása előtt ösztönözhetik az ön- vagy társszabályozó intézkedések alkalmazását, amennyiben ezt célszerűnek ítélik.

(4) A tagállamok megkövetelhetik, hogy a (3) bekezdésben említett vállalkozások – adott esetben – közérdekű tájékoztatást juttassanak el térítésmentesen meglévő és új előfizetőikhez. Ilyen esetben az említett tájékoztatást a megfelelő hatóságok biztosítják szabványosított formában, és az – többek között – a következő kérdésekre terjed ki:

a) az elektronikus hírközlési szolgáltatások leggyakoribb alkalmazása jogellenes tevékenységben való részvétel vagy ártalmas tartalom terjesztése céljából, különösen ha ez sértheti mások jogait és szabadságjogait, ideértve a szerzői jog és a kapcsolódó jogok megsértését, valamint e tettek jogi következményeit; valamint

b) az elektronikus hírközlési szolgáltatások használata során a személyes biztonságot, a magánéletet és a személyes adatokat fenyegető kockázatokkal szembeni védelem céljából rendelkezésére álló eszközök.

22. cikk

A szolgáltatás minősége

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok az érdekelt felek álláspontjának figyelembevételét követően előírhassák a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlő hálózatokat működtető és/vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások számára, hogy a szolgáltatásaik minőségével kapcsolatban, valamint a fogyasztékkal élő végfelhasználók hasonló színvonalú hozzáféréseinek biztosítása érdekében hozott intézkedésekkel kapcsolatban összehasonlítható, megfelelő és naprakész információkat tegyenek közzé a végfelhasználók részére. Az információt – annak közzétételét megelőzően – kérésre be kell nyújtani a nemzeti szabályozó hatósághoz.

(2) A nemzeti szabályozó hatóság meghatározhatja többek között a mérendő szolgáltatásminőségi paramétereket, valamint a közzéteendő információ tartalmát, formáját és közzétételének módját – ideértve az esetleges minőségtanúsítási mechanizmusokat is – annak biztosítása érdekében, hogy a végfelhasználók átfogó, összehasonlítható, megbízható és felhasználóbarát információhoz juthassanak hozzá. Szükség szerint a III. mellékletben megadott paraméterek, meghatározások és mérési módszerek alkalmazhatók.

(3) A szolgáltatásminőség romlásának és a hálózati adatforgalom akadályozásának vagy lelassulásának megelőzése érdekében a tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok a szolgáltatás minőségével kapcsolatban minimumkövetelményeket határozhassanak meg a nyilvános hírközlő hálózatokat működtető vállalkozással vagy vállalkozásokkal szemben.

23. cikk

A szolgáltatások rendelkezésre állása

A tagállamok minden szükséges intézkedést meghoznak annak érdekében, hogy a nyilvános hírközlő hálózatokon keresztül nyújtott, nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatások katasztrófális hálózati hiba vagy vis maior esetén is

a lehető legnagyobb mértékben álljanak rendelkezésre. A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások minden szükséges intézkedést meghozzanak a segélyhívó szolgálatokhoz való zavartalan hozzáférés biztosítására.”

14. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„23a. cikk

Hasonló színvonalú hozzáférés és választék biztosítása a fogyasztékkal élő végfelhasználók részére

(1) A tagállamok lehetővé teszik az érintett nemzeti szabályozó hatóságok részére, hogy adott esetben az elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások által teljesítendő követelményeket határozzanak meg annak érdekében, hogy a fogyasztékkal élő végfelhasználók:

a) hasonló színvonalú elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz férhessenek hozzá, mint a végfelhasználók többsége, valamint

b) a végfelhasználók többsége által elérhető vállalkozások és szolgáltatások közül választhassanak.

(2) Annak érdekében, hogy képesek legyenek a fogyasztékkal élő végfelhasználók számára konkrét intézkedéseket elfogadni és végrehajtani, a tagállamoknak ösztönözniük kell a szükséges szolgáltatásokat és funkciókat nyújtó végberendezések rendelkezésre állását.”

15. A 25. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Távbeszélő tudakozószolgálatok”

b) Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatások előfizetői jogosultak legyenek az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, nyilvánosan elérhető távbeszélő névsorban szerepelni, és e cikk (2) bekezdésével összhangban elérhetővé teszik adataikat a tudakozószolgálatok és/vagy távbeszélő névsor szolgáltatói részére.”

c) a (3), (4) és (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatásokat igénybe vevő minden végfelhasználó hozzáférhessen a tudakozószolgálatokhoz. A nemzeti szabályozó hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy kötelezettségeket és feltételeket írjanak elő azon vállalkozások számára, amelyek a végfelhasználóknak a tudakozószolgálatokhoz való hozzáférést ellenőrzik a 2002/19/EK irányelv (hozzáférési irányelv) 5. cikkének rendelkezéseivel összhangban. E kötelezettségeknek és feltételeknek objektíveknek, arányosaknak, megkülönböztetéstől menteseknek és átláthatóaknak kell lenniük.

(4) A tagállamok nem tarthatnak fenn olyan szabályozási korlátozást, amely az egyik tagállam végfelhasználóját meggátolná abban, hogy hanghívás vagy SMS útján közvetlenül hozzáférjen a másik tagállam tudakozószolgálatához, és a 28. cikkel összhangban gondoskodnak e hozzáférés biztosításáról.

(5) Az (1)–(4) bekezdést a személyes adatok és a magánélet védelmére vonatkozó közösségi jogi aktusokban foglalt követelményeknek megfelelően és különösen a 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) 12. cikkére is figyelemmel kell alkalmazni.”;

16. A 26. és a 27. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„26. cikk

Segélyhívó szolgáltatások és az egységes európai segélyhívószám

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdésben meghatározott szolgáltatások minden végfelhasználója, köztük a nyilvános távbeszélő állomások valamennyi felhasználója is a »112« egységes európai segélyhívószám és a tagállamok által meghatározott bármely nemzeti segélyhívószám segítségével ingyenesen bármilyen fizetőeszköz igénybevétele nélkül tudja hívni a segélyhívó szolgálatokat.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a végfelhasználóknak a nemzeti távbeszélő számozási tervben szereplő számon vagy számokon keresztül belföldi hívások kezdeményezésével kapcsolatos elektronikus hírközlési szolgáltatást nyújtó vállalkozások hozzáférést biztosítsanak a segélyhívó szolgálatokhoz.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a »112« egységes európai segélyhívószámra irányuló hívások fogadása megfelelő legyen, és e hívások továbbítása a segélyhívó rendszerek nemzeti struktúrájához leginkább igazodva történjen. Az ilyen hívások fogadásának és lebonyolításának legalább annyira gyorsnak és hatékonyaknak kell lennie, mint a belföldi segélyhívószámra vagy segélyhívószámokra irányuló hívásoké, amennyiben ezeket továbbra is használják.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyatékkal élő végfelhasználók segélyhívó szolgáltatásokhoz való hozzáférése hasonló, mint a többi végfelhasználóé. Az annak biztosítása érdekében tett intézkedések, hogy a fogyatékkal élő végfelhasználók más tagállamban történő utazásuk során is hozzá tudjanak férni a segélyhívó szolgáltatásokhoz, a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 17. cikkében foglalt rendelkezésekkel összhangban közzétett irányadó szabványokon vagy előírásokon alapulnak, és nem akadályozzák a tagállamokat abban, hogy az ebben a cikkben foglalt célok megvalósítása érdekében további követelményeket fogadjanak el.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy az érintett vállalkozások – a műszakilag megvalósítható mértékben – díjmentesen a segélyhívásokat kezelő hatóság rendelkezésére bocsássák a hívó helyére vonatkozó információt, amint a hívás a hatósághoz beérkezik. Ez a »112« egységes európai segélyhívószámra irányuló hívások mindegyikére vonatkozik. A tagállamok ezt a kötelezettséget a nemzeti segélyhívószámokra érkező hívásokra is kiterjeszthetik. Amennyiben a (2) bekezdésben említett vállalkozások azt állítják, hogy a hívó helyére vonatkozó információ megadása műszakilag nem kivitelezhető, ennek bizonyítása őket terheli.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a polgárok megfelelő tájékoztatást kapjanak a »112« egységes európai segélyhívószám létezéséről és használatáról, különösen a kifejezetten a tagállamok között utazó személyeket célzó kezdeményezéseken keresztül.

27. cikk

Európai távbeszélő előtétlszámok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szabványos nemzetközi távbeszélő előtétlszám a »00« szám legyen. A tagállamok közötti határ mentén egymáshoz közel fekvő települések közötti hívásokra vonatkozóan különleges szabályok alakíthatók ki, illetve tarthatók fenn. Az érintett településeken a végfelhasználókat teljes körűen tájékoztatni kell az ilyen szabályokról.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy minden, nyilvánosan elérhető, nemzetközi hívásokat lehetővé tévő távbeszélő szolgáltatást nyújtó vállalkozás továbbítsa az európai távbeszélő számozási tartományba (ETNS) és tartományból érkező összes hívást, annak az igénynek a sérelme nélkül, hogy a vállalkozás költségei megtérüljenek.”

17. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„27a. cikk

Egységesített távbeszélő hívószámok a harmonizált közérdekű szolgáltatások részére, ideértve az eltűnt gyermekek felkutatására fenntartott forróvonalakat

(1) A 116-os nemzeti számtartomány harmonizált közérdekű szolgáltatások harmonizált számai részére történő fenntartásáról szóló, 2007. február 15-i 2007/116/EK bizottsági határozatban (*) meghatározott, a 116-os számtartományba tartozó számok használatát a tagállamoknak elő kell mozdítaniuk. Saját területükön ösztönözniük kell az olyan szolgáltatások nyújtását, amelyek részére ezek a számok fenn vannak tartva.

(2) A tagállamoknak meg kell könnyíteniük a fogyatékkal élő végfelhasználók hozzáférését a 116-os számtartományba tartozó számok alatt kínált szolgáltatásokhoz. Az annak előmozdítása érdekében tett intézkedések, hogy a fogyatékkal élő végfelhasználók más tagállamban történő utazásuk során is hozzá tudjanak férni a segélyhívó szolgáltatásokhoz, magukban foglalhatják a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 17. cikkében foglalt rendelkezésekkel összhangban közzétett irányadó szabványoknak vagy előírásoknak való megfelelést is.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a lakosság megfelelő tájékoztatást kapjon a 116-os számtartomány alatt fenntartott szolgáltatások létezéséről és használatáról, különösen a kifejezetten a tagállamokban utazó személyeknek szánt kezdeményezéseken keresztül.

(4) A tagállamok az (1), (2) és (3) bekezdés értelmében a 116-os számtartományba tartozó valamennyi számra általánosan érvényes intézkedéseken kívül előmozdítják, hogy a polgárok hozzáférjenek egy, az eltűnt gyermekek eseteinek bejelentésére szolgáló forróvonalhoz. A forróvonal az 116000-as számon érhető el.

(*) HL L 49., 2007.2.17., 30. o.”;

18. A 28. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„28. cikk

A számokhoz és a szolgáltatásokhoz való hozzáférés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben műszakilag és gazdaságilag megvalósítható, kivéve azt az esetet, ha valamely hívott előfizető kereskedelmi okokból úgy döntött, hogy meghatározott földrajzi területeken lévő hívó felek hozzáférését korlátozza, az érintett nemzeti hatóságok minden szükséges lépést megtegyenek annak biztosítására, hogy a végfelhasználók:

- nem földrajzi számok használatával hozzá tudjanak férni és használni tudják a szolgáltatásokat a Közösségen belül; valamint
- hozzá tudjanak férni a Közösségen belül biztosított valamennyi számhoz, beleértve a tagállamok nemzeti számozási terveiben szereplő számokat, az ETNS-ben szereplő számokat és az ingyenessen hívható egyetemes nemzetközi hívószámokat (UIFN) is.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az érintett hatóságok kötelezessék a nyilvános hírközlő hálózatokat működtető és/vagy nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokat arra, hogy eseti alapon gátolják meg a számokhoz, illetve a szolgáltatásokhoz való hozzáférést, amennyiben ezt csalás vagy rendeltetésellenes felhasználás indokoltá teszi, és előírassák, hogy ilyen esetekben az elektronikus hírközlési szolgáltatók visszatartsák az érintett kapcsolási vagy más szolgáltatásokból származó bevételeket.”;

19. A 29. cikk a következőképpen módosul:

- Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok minden, nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatást nyújtó és/vagy nyilvános hírközlő hálózatokat működtető vállalkozás számára előírassák, hogy az I. melléklet B. részében felsorolt további eszközöket – a műszaki és gazdasági megvalósíthatóságra is figyelemmel – a végfelhasználók rendelkezésére bocsássák.”

b) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A 10. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok az I. melléklet A. részének a) és e) pontjában szereplő kötelezettségeket a nyilvános hírközlő hálózatokhoz és/vagy nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatásokhoz hozzáférést biztosító valamennyi vállalkozást terhelő általános követelménnyé tehetik.”

20. A 30. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„30. cikk

A szolgáltatóváltás megkönnyítése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti távbeszélő számozási tervben szereplő számokkal rendelkező valamennyi olyan előfizető, aki ezt kéri, hívószámát (hívószámait) a szolgáltatást nyújtó vállalkozástól függetlenül – az I. melléklet C. részében előírt rendelkezésekkel összhangban – megtarthassa.

(2) A nemzeti szabályozó hatóságok biztosítják, hogy a számhordozhatóság garantálása tekintetében az üzemeltetők és/vagy szolgáltatók által egymás irányában alkalmazott árképzés költségalapú legyen, és hogy az előfizetők által fizetendő, esetlegesen felszámított közvetlen díjak ne tartásák vissza az előfizetőket a szolgáltatóváltástól.

(3) A nemzeti szabályozó hatóságok a számhordozásra vonatkozó kiskereskedelmi díjszabást nem állapíthatják meg versenytorzító módon, így például egyedi vagy közös kiskereskedelmi díjszabások rögzítése révén.

(4) A számok átvitelét és ezt követő aktiválását a lehető legrövidebb időn belül el kell végezni. A számhordozás technikai része semmilyen esetben sem haladhatja meg az egy napot.

A nemzeti szabályozó hatóságok – a szerződésekkel kapcsolatos nemzeti rendelkezéseket és a műszaki megvalósíthatóságot figyelembe véve – kialakíthatják a számhordozás globális folyamatát, ideértve, amennyiben ez szükséges, az arra irányuló intézkedéseket is, hogy az előfizetők az átállási folyamat során védelemben részesüljenek.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a felhasználók és az elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások közötti szerződések nem írják elő 24 hónapot meghaladó kezdeti kötelezettségvállalási időtartamot.

(6) Az esetleges minimális szerződéses időtartam sérelme nélkül, a tagállamok biztosítják, hogy a szerződés felmondására vonatkozó feltételek és eljárások ne tartásák vissza a fogyasztókat a szolgáltatóváltástól.”

21. A 31. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok meghatározott rádióműsor- és televízióműsor-terjesztő szolgáltatások továbbítására és kiegészítő – különösen a fogyatékkal élő végfelhasználók megfelelő hozzáférést biztosító – hozzáférhetőségi szolgáltatások továbbítására vonatkozóan ésszerű továbbítási kötelezettségeket írhatnak elő a joghatóságuk alá tartozó, a nyilvánosság számára rádió- vagy televízióműsorok terjesztésére szolgáló elektronikus hírközlő hálózatokat működtető vállalkozások számára abban az esetben, ha az ilyen hálózatok végfelhasználóinak jelentős hányada ezeket a hálózatokat használja a rádió- és televízióműsorok vételének fő eszközeként. Ilyen kötelezettségek csak abban az esetben írhatók elő, ha az egyes tagállamok által egyértelműen meghatározott közérdekű célok eléréséhez szükségesek, továbbá arányosak és átláthatók.

Az első albekezdésben említett kötelezettségeket a tagállamok legkésőbb a ... (*) -t követő egy éven belül felülvizsgálják, kivéve akkor, ha ezt a felülvizsgálatot a megelőző két évben a tagállamok már elvégezték.

A tagállamok a továbbítási kötelezettséget rendszeresen felülvizsgálják.”;

22. A 33. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

„(1) A tagállamok szükség szerint gondoskodnak arról, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok vegyék figyelembe a végfelhasználók, a fogyasztók (ideértve különösen a fogyatékkal élő végfelhasználókat), a gyártók és az elektronikus hírközlő hálózatokat üzemeltető és/vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások álláspontját a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó valamennyi végfelhasználói és fogyasztói joggal kapcsolatos kérdésben, különösen abban az esetben, ha ezek jelentős hatást gyakorolnak a piacra.

(*) A 4. cikk (1) bekezdésében említett dátum.

A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok olyan konzultációs mechanizmust hozzanak létre, amely biztosítja, hogy a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat érintő végfelhasználói és fogyasztói jogokkal kapcsolatos kérdésekben hozott döntéseik során megfelelően figyelembe vegyék az elektronikus hírközlés terén jelentkező fogyasztói érdekeket.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A közösségi jogszabályokkal összhangban álló kulturális és médiapolitikai célkitűzéseket – például a kulturális és nyelvi sokféleséget és a médiapluralizmust – támogató nemzeti szabályok sérelme nélkül, a nemzeti szabályozó hatóságok és más illetékes hatóságok ösztönözhetik az elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó és/vagy elektronikus hírközlő hálózatokat működtető vállalkozások és az elektronikus hírközlő hálózatokban és/vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokban megjelenő törvényes tartalmak előmozdításában érdekelt ágazatok közötti együttműködést. Ez az együttműködés kiterjedhet a 21. cikk (4) bekezdésének a) pontja és a 20. cikk (1) bekezdése értelmében nyújtandó, közérdekű tájékoztatás koordinálására is.”

23. A 34. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztók és az elektronikus hírközlő hálózatokat működtető és/vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások között az ilyen hálózatok működtetése, illetve szolgáltatások nyújtása tárgyában létrejött szerződések szerződéses feltételeivel és/vagy teljesítésével kapcsolatos, ezen irányelv alapján kialakult, rendezetlen jogviták rendezésére átlátható, egyszerű és olcsó peren kívüli eljárások álljanak rendelkezésre. A tagállamok intézkedéseket fognak el annak biztosítására, hogy az ilyen eljárások tegyék lehetővé a jogviták tisztességes és gyors rendezését, és indokolt esetben visszatérítési vagy kártérítési rendszert vezethetnek be. A tagállamok ezeket a kötelezettségeket más végfelhasználókat érintő jogvitákra is kiterjeszhetik.”;

24. A 35. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„35. cikk

A mellékletek kiigazítása

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására és az I., II., III. és VI. mellékletnek a technológiai fejlődéshez vagy a piaci igények változásaihoz történő hozzáigazítására irányuló intézkedéseket a Bizottság fogadja el a 37. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően.”;

25. A 36. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A nemzeti szabályozó hatóságok tájékoztatják a Bizottságot az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek teljesítésére kijelölt vállalkozásokra rótt egyetemes szolgáltatási kötelezettségekről. Az ezen kötelezettségeket érintő minden változásról, illetve az ezen irányelv rendelkezései által érintett vállalkozásokban bekövetkezett minden változásról haladéktalanul értesíteni kell a Bizottságot.”;

26. A 37. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„37. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 22. cikke által létrehozott hírközlési bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel a 8. cikkének rendelkezéseire is”;

27. Az I., II. és III. melléklet helyébe ezen irányelv I., II. és III. melléklete lép:

28. A VII. mellékletet el kell hagyni.

2. cikk

A 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) módosításai

A 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ez az irányelv előírja azon nemzeti rendelkezések összehangolását, amelyekre azért van szükség, hogy biztosítsák az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezelése vonatkozásában az alapvető jogok és szabadságok védelmének egyenértékű szintjét, valamint biztosítsák az ilyen adatoknak, az elektronikus hírközlő berendezéseknek és az elektronikus hírközlési szolgáltatásoknak a Közösségen belüli szabad mozgását.”;

2. A 2. cikk helyébe a következőképpen módosul:

a) c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) »helymeghatározó adat« egy nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatás felhasználója végberendezésének földrajzi helyzetét jelző, az elektronikus hírközlő hálózatban vagy elektronikus hírközlési szolgáltatás keretében kezelt minden adat;”;

b) az e) pontot el kell hagyni;

c) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„h) »a személyes adatok megsértése« a biztonság olyan megsértése, amely a Közösségben nyilvánosan elérhető hírközlési szolgáltatások nyújtásával összefüggésben továbbított, tárolt vagy más módon feldolgozott személyes adatok véletlen vagy jogellenes megsemmisítését, elvesztését, módosítását, jogosulatlan felfedését vagy az azokhoz való jogosulatlan hozzáférést eredményezi.”;

3. A 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

Az érintett szolgáltatások

Ezt az irányelvet a Közösségben a nyilvánosan elérhető hírközlési szolgáltatások nyilvános hírközlő hálózaton – az adatgyűjtést és az azonosító eszközöket támogató nyilvános hírközlő hálózatokat is beleértve – történő nyújtásával összefüggő személyes adatok kezelésére kell alkalmazni.”;

4. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) A cím helyébe a következő szöveg lép:

„Az adatfeldolgozás biztonsága”

b) A cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) A személyes adatok megsértése esetén a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatást nyújtó szolgáltató felméri a személyes adatok megsértésének mértékét, súlyosságát, és megvizsgálja, hogy az illetékes nemzeti hatóság által a (4) bekezdéssel összhangban meghatározott szabályok alapján szükséges-e bejelenteni az illetékes nemzeti hatóságnak és az érintett előfizetőnek a személyes adatok megsértését.

Ha a személyes adatok megsértése súlyos veszélyt jelent az előfizető magánéletére nézve, akkor a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatást nyújtó szolgáltató indokolatlan késedelem nélkül értesíti erről az illetékes nemzeti hatóságot és az előfizetőt.

Az előfizetőnek szóló értesítés tartalmazza legalább a személyes adatok megsértésének jellegét és azokat az információs pontokat, ahol az előfizető további felvilágosítást kaphat, továbbá intézkedéseket javasol a személyes adatok megsértése lehetséges negatív hatásainak enyhítésére. Az illetékes nemzeti hatósághoz intézett értesítés ezen túlmenően leírja a személyes adatok megsértésének következményeit és az annak orvoslására a szolgáltató által javasolt vagy megtett intézkedéseket.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes nemzeti hatóság részletes szabályokat írthasson elő, és szükség esetén útmutatót adhasson ki arról, hogy a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatást nyújtó szolgáltatónak milyen körülmények esetén kell bejelentenie a személyes adatok megsértését, valamint a bejelentés formájáról és módjáról.

(5) Az (1) – (4) bekezdésben említett intézkedések következetes végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottság az Európai Elektronikus Hírközlési Piacfelügyeleti Hatósággal (ENISA), a 29. cikk alapján létrehozott bizottsággal és az európai adatvédelmi biztossal folytatott konzultációt követően ajánlásokat fogadhat el többek között az e cikkben említett tájékoztatási és értesítési követelményekre alkalmazandó körülményekre, formátumra és eljárásokra vonatkozóan.”;

5. Az 5. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy egy előfizető vagy felhasználó végberendezésében történő adattárolás vagy a már ott tárolt adatokhoz való hozzáférés csak azzal a feltétellel legyen megengedett, ha az érintett előfizetőt vagy felhasználót a 95/46/EK irányelvvel összhangban egyértelműen és teljes körűen tájékoztatják – többek között – az adatfeldolgozás céljairól, valamint ha az érintett előfizetőnek vagy felhasználónak joga van visszautasítani az adatkezelő által végzett ilyen adatfeldolgozást. Ez a rendelkezés nem akadályozza az olyan műszaki tárolást, illetve műszaki hozzáférést, amelynek kizárólagos célja az elektronikus hírközlő hálózaton keresztül történő közléstovábbítás vagy annak megkönnyítése, vagy amely az előfizető vagy felhasználó által kifejezetten kért, információs társadalommal összefüggő szolgáltatás nyújtásához feltétlenül szükséges.”;

6. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az előfizetőkre és felhasználókra vonatkozó, a nyilvános hírközlő hálózat vagy nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtója által feldolgozott és tárolt forgalmi adatokat törlik, vagy anonimá teszik, ha a közlés továbbításához ezek már nem szükségesek. Ez nem érinti e cikk (2), (3), (5) és (7) bekezdését, valamint a 15. cikk (1) bekezdését.”;

b) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az elektronikus hírközlési szolgáltatások értékesítése vagy értéknövelt szolgáltatások nyújtása céljából, a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtója az ilyen szolgáltatásokhoz, illetve értékesítéshez szükséges mértékig és ideig feldolgozhatja az (1) bekezdésben említett adatokat, amennyiben az az előfizető vagy felhasználó, akire az adat vonatkozik, az adatfeldolgozáshoz előzetesen hozzájárult. A felhasználó és az előfizető a forgalmi adatok feldolgozására vonatkozó hozzájárulását bármikor visszavonhatja.”

c) A szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7) Forgalmi adatokat az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség létrehozásáról szóló, 2004. március 10-i 460/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikkének c) pontja szerinti hálózat- és információbiztonság garantálásához feltétlenül szükséges mértékben lehet feldolgozni (*).

(*) HL L 77., 2004.3.13., 1. o.”;

7. A 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

Nem kívánt tájékoztatás

(1) Az emberi beavatkozás nélküli automatizált hívórendszerek (automatikus hívóberendezések), távmásoló (fax) berendezések vagy elektronikus levelek (a rövid szöveges üzeneteket (SMS) és a multimédia-üzenetes szolgáltatásokat

(MMS) is beleértve) közvetlen üzletszerzési célból történő használata kizárólag az ahhoz előzetesen hozzájáruló előfizetők vagy felhasználók vonatkozásában lehetséges.

(2) Az (1) bekezdés ellenére, amennyiben egy természetes vagy jogi személy – a 95/46/EK irányelvvel összhangban – elektronikus levelezés céljából megszerzi ügyfeleitől elektronikus elérhetőségi adataikat egy termék vagy szolgáltatás értékesítése során, ugyanaz a természetes vagy jogi személy ezeket az elektronikus elérhetőségi adatokat felhasználhatja saját hasonló termékeivel vagy szolgáltatásaival kapcsolatos közvetlen üzletszerzési célra, feltéve, hogy az ügyfelek számára – az elérhetőségi adatok gyűjtésének időpontjában és minden egyes üzenet küldésekor, amennyiben az ügyfél az ilyen felhasználást első alkalommal nem tagadta meg – egyértelműen és kifejezetten lehetőséget biztosít arra, hogy az elektronikus elérhetőségi adatok ilyen célú felhasználása ellen díjmentes és egyszerű módon kifogással élhessenek.

(3) A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a közvetlen üzletszerzési célú, nem kívánt tájékoztatás az (1) és a (2) bekezdésben említettektől eltérő esetekben ne legyen megengedett az érintett előfizetők vagy felhasználók hozzájárulása nélkül vagy azon előfizetők vagy felhasználók tekintetében, akik nem kívánnak ilyen jellegű tájékoztatást kapni; az e két lehetőség közötti választást a nemzeti jogszabályokban kell szabályozni, figyelembe véve, hogy mindkét lehetőségnek díjmentesnek kell lennie az előfizető vagy felhasználó számára.

(4) Minden esetben tilos az olyan, közvetlen üzletszerzési célú elektronikus levelezés folytatása, amely elrejt vagy eltitkolja annak a feladónak a személyazonosságát, akinek a nevében a tájékoztatás történik, vagy a 2000/31/EK irányelv 6. cikkét megsértve vagy olyan érvényes cím feltüntetésével, amelyre a címzett elküldhetné az ilyen tájékoztatás további küldésének megtiltására vonatkozó kérését.

(5) Az (1) és a (3) bekezdést azokra az előfizetőkre kell alkalmazni, akik természetes személyek. A tagállamok biztosítják továbbá – a közösségi jog és az alkalmazandó nemzeti jogszabályok keretein belül –, hogy a természetes személyeken kívüli előfizetők jogos érdekei a nem kívánt tájékoztatás tekintetében kellő védelmet élvezzenek.

(6) A jogszabályban – többek között a 15a. cikk (2) bekezdésében – esetlegesen előírt közigazgatási jogorvoslat sérelme nélkül, a tagállamok biztosítják, hogy az e cikk alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megszegése által hátrányosan érintett és ezért a jogsértés megszüntetésére vagy megtiltására irányuló jogos érdekekkel rendelkező természetes- vagy jogi személyek – beleértve a saját jogos üzleti

érdekeit védő elektronikus hírközlési szolgáltatót is – jogi eljárást kezdeményezhetnek az ilyen jogsértésekkel szemben. A tagállamok konkrét szabályokat állapíthatnak meg az azon elektronikus hírközlési szolgáltatókra alkalmazandó szankciók vonatkozásában, akik gondatlanságukkal hozzájárultak az e cikk alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megszegéséhez.”

8. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„15a. cikk

Végrehajtás és jogalkalmazás

(1) A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókat, és megteszik a végrehajtásukhoz szükséges intézkedéseket. Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosnak, visszatartó erejűnek és a biztonság bármilyen jellegű megsértése esetén alkalmazhatónak kell lenniük, akkor is, ha a biztonságot a későbbiekben helyreállították. A tagállamok ... (*) -ig értesítik a Bizottságot e rendelkezésekről, és késedelem nélkül értesítik a Bizottságot azok bármely későbbi módosításáról.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes nemzeti hatóság és adott esetben más nemzeti szervek rendelkezzenek az (1) bekezdésben említett jogsértések megszüntetésének elrendeléséhez szükséges jogkörrel.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes nemzeti hatóságok és adott esetben más nemzeti szervek rendelkezzenek az ezen irányelv értelmében elfogadott nemzeti rendelkezések nyomán követéséhez és érvényesítéséhez szükséges valamennyi vizsgálati jogkörrel és forrással, beleértve a számukra esetlegesen szükséges, vonatkozó információk megszerzésére vonatkozó hatáskört is.

(4) Az ezen irányelv értelmében elfogadott nemzeti jogszabályok végrehajtása során a hatékony, határokon átnyúló együttműködés biztosítása, valamint a határokon átnyúló adatáramlást is magában foglaló szolgáltatásnyújtásra vonatkozó harmonizált feltételek megteremtése érdekében a Bizottság – az ENISA-val, a 29. cikk alapján létrehozott

bizottsággal és a megfelelő szabályozó hatóságokkal folytatott konzultációt követően – ajánlásokat fogadhat el.”.

3. cikk

A 2006/2004/EK rendelet módosítása

A 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet) melléklete az alábbi ponttal egészül ki:

„17. A z elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv), 13. cikk (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.).”.

4. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek ...-ig megfeleljenek. Haladéktalanul közlik a Bizottsággal az említett rendelkezések szövegét.

Ezeket a rendelkezéseket a tagállamok ...-tól/-től alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal az ezen irányelv alkalmazása alá tartozó területen elfogadott nemzeti jogok fő rendelkezéseinek szövegét.

5. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

(*) A 4. cikk (1) bekezdésében említett időpont.

6. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt ...

az Európai Parlament részéről
az elnök

...

a Tanács részéről
az elnök

...

I. MELLÉKLET

„I. MELLÉKLET

A 10. CIKKBEN (A KIADÁSOK ELLENŐRZÉSE), A 29. CIKKBEN (TOVÁBBI ESZKÖZÖK) ÉS A 30. CIKKBEN (A SZOLGÁLTATÓVÁLTÁS MEGKÖNNYÍTÉSE) EMLÍTETT ESZKÖZÖK ÉS SZOLGÁLTATÁSOK ISMERTETÉSE**A. rész A 10. cikkben említett lehetőségek és szolgáltatások**

a) Részletes számlázás

A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok – a személyes adatok és a magánélet védelméről szóló megfelelő jogszabályi előírásokra is figyelemmel – meghatározhassák a (8. cikk szerinti) kijelölt vállalkozások által a fogyasztóknak ingyenesen biztosítandó részletes számlák részletességének alapszintjét annak érdekében, hogy a fogyasztók:

- i. nyomon követhessék és ellenőrizhessék a helyhez kötött nyilvános hírközlő hálózat és/vagy a kapcsolódó, nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatások igénybevételének díjait, és
- ii. megfelelően figyelemmel kísérhessék fogyasztásukat és kiadásait, és így ésszerű mértékű ellenőrzést gyakorolhassanak számláik felett.

Ésszerű díjszabás mellett vagy díjmentesen – szükség szerint – további részletezési szinteket lehet az előfizetőknek felajánlani.

A hívó előfizető számára ingyenes hívásokat, beleértve a segélyvonalakra irányuló hívásokat, nem kell feltüntetni a hívó előfizető részletes számláján.

b) Szelektív hívásletiltás kimenő hívásokra vagy emelt díjas SMS-ekre vagy MMS-ekre, díjmentesen.

Az a lehetőség, amelynek révén az előfizető – a távbeszélő szolgáltatásokat nyújtó, kijelölt vállalkozáshoz intézett kérésre – díjmentesen letiltathatja a megadott fajtájú, illetve a meghatározott típusú számokra kezdeményezett kimenő hívásokat vagy emelt díjas SMS-eket vagy MMS-eket.

c) Előrefizetési rendszerek

A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok megkövetelhessek a kijelölt vállalkozásoktól azt, hogy a fogyasztók számára a nyilvános hírközlő hálózathoz való hozzáférést és a nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatások igénybevételét előrefizetési rendszerben tegyék lehetővé.

d) Bekapcsolási díjak részletekben történő fizetése

A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok megkövetelhessek a kijelölt vállalkozásoktól azt, hogy a fogyasztók számára a nyilvános hírközlő hálózathoz való csatlakozásért részletekben történő fizetést tegyék lehetővé.

e) Számlák meg nem fizetése

A tagállamok engedélyeznek bizonyos, a 8. cikkel összhangban kijelölt vállalkozások által kiadott számlák meg nem fizetésével kapcsolatos intézkedéseket, amelyeknek arányos, megkülönböztetéstől mentes és közzétett intézkedéseknek kell lenniük. Ezeknek az intézkedéseknek biztosítaniuk kell, hogy az előfizető előzetesen megfelelő figyelmeztetést kapjon a szolgáltatásnak a nemfizetésből következő bármilyen megszakításáról vagy a hálózatról történő lekapcsolásról. A csalás, a tartós késedelmes fizetés vagy nemfizetés eseteit kivéve, az említett intézkedéseknek a műszakilag kivitelezhető mértékben biztosítaniuk kell, hogy a szolgáltatás bármilyen megszakítása csak az érintett szolgáltatásra korlátozódjon. A hálózatról a számlák nemfizetése miatt történő lekapcsolásra csak az előfizető megfelelő figyelmeztetését követően kerülhet sor. A tagállamok a teljes lekapcsolás előtt engedélyezhetnek korlátozott szolgáltatást bizonyos időtartamra, amely időtartam alatt csak az olyan hívások megengedettek, amelyek az előfizető számára nem járnak díjfizetési kötelezettséggel (pl. a »112« hívása).

B. rész A 29. cikkben említett eszközök

a) Hangfrekvenciás választás vagy DTMF (dual-tone multi-frequency, kéthangú többfrekvenciás üzemmód)

A nyilvános hírközlő hálózat és/vagy nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatások mind a tagállamon belül, mind a tagállamok között támogatják a hálózaton a végponttól végpontig alkalmazott jelzésátvitel esetében az ETSI ETR 207 európai specifikációban meghatározott DTMF jelzőhangok használatát.

b) Hívóvonal-azonosítás

A hívó fél hívószámát a hívás létrejötte előtt kijelzik a hívott félnek.

Ezt a lehetőséget a személyes adatok és a magánélet védelmére vonatkozó megfelelő jogszabályokkal, különösen a 2002/58/EK irányelvvel (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) összhangban kell biztosítani.

Az üzemeltetőknek a műszakilag kivitelezhető mértékben adatokat és jelzéseket kell szolgáltatniuk annak érdekében, hogy megkönnyítsék a hívóvonal-azonosítás és a hangfrekvenciás tárcsázás tagállami határokon keresztül történő felajánlását.

C. rész A 30. cikkben említett számhordozhatóságra vonatkozó rendelkezések végrehajtása

Azt a követelményt, amelynek értelmében a nemzeti számozási tervben szereplő számokkal rendelkező valamennyi olyan előfizető, aki ezt kéri, hívószámát (hívószámait) a szolgáltatást nyújtó vállalkozástól függetlenül megtarthatja, a következők vonatkozásában kell alkalmazni:

a) földrajzi számok esetén egy konkrét földrajzi helyen; és

b) nem földrajzi számok esetén bármely földrajzi helyen.

Ezt a részt a helyhez kötött szolgáltatásokat nyújtó hálózatok és a mobilhálózatok közötti számhordozásra nem kell alkalmazni.

II. MELLÉKLET

A 21. CIKKEL ÖSSZHANGBAN KÖZZÉTEENDŐ INFORMÁCIÓK (AZ INFORMÁCIÓK ÁTLÁTHATÓSÁGA ÉS KÖZZÉTÉTELE)

A nemzeti szabályozó hatóság felel az e mellékletben szereplő információknak a 21. cikkkel összhangban történő közzétételéért. A nemzeti szabályozó hatóság feladata eldönteni, hogy mely információkat kell a nyilvános hírközlő hálózatokat működtető és/vagy nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásoknak közzétenniük, és mely információkat kell magának a nemzeti szabályozó hatóságnak közzétennie annak érdekében, hogy a fogyasztók kellően tájékozottan tudjanak választani.

1. A vállalkozás(ok) neve és címe

A nyilvános hírközlő hálózatokat működtető és/vagy nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások neve és székhelyük címe.

2. A kínált szolgáltatások ismertetése**2.1. A kínált szolgáltatások köre**

2.2. Rendes díjak a nyújtott szolgáltatásoknak és annak megjelölésével, hogy az egyes díjszabási elemek mit foglalnak magukban (pl.: hozzáférési díjak, a használati díjak különböző típusai, karbantartási díjak), beleértve az alkalmazott szokásos árengedményekről, valamint a különleges és célzott díjszabási rendszerekről szóló részletes tájékoztatást, továbbá minden további díjat és a végberendezéssel kapcsolatos költségeket.

2.3. Kártérítési/visszatérítési politika, beleértve a kínált kártérítési/visszatérítési konstrukciók konkrét részleteit.

2.4. A kínált karbantartási szolgáltatások fajtái.

2.5. Általános szerződési feltételek, beleértve a szerződés esetleges minimális időtartamát, a szerződés megszüntetését és a számok és az esetleges egyéb azonosítók hordozhatóságával kapcsolatos eljárásokat és közvetlen díjakat.

3. A jogviták rendezését szolgáló mechanizmusok, beleértve a vállalkozás által kialakított mechanizmusokat.

4. Az egyetemes szolgáltatások tekintetében fennálló jogokra vonatkozó tájékoztatás, adott esetben beleértve az I. mellékletben említett lehetőségeket és szolgáltatásokat.

III. MELLÉKLET

A SZOLGÁLTATÁS MINŐSÉGÉNEK PARAMÉTEREI

A létesítési idő és a szolgáltatás minőségének 11. és 22. cikkben említett paraméterei, meghatározásai és mérési módszerei

A nyilvános hírközlő hálózathoz való hozzáférést biztosító vállalkozás esetében

Paraméter (1. megjegyzés)	Meghatározás	Mérési módszer
Első csatlakozás létesítési ideje	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Meghibásodási arány hozzáférési vonalanként	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Hibajavítási idő	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

A nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatást nyújtó vállalkozás esetében

Paraméter	Meghatározás	Mérési módszer
Hívásfelépítési idő (2. megjegyzés)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Tudakozószolgálat válaszideje	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Működőképes érmés és kártyás nyilvános távbeszélő állomások aránya	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Számlahelyességi panaszok	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Sikertelen hívások aránya (2. megjegyzés)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

Az ETSI EG 202 057-1 verziószáma 1.2.1. (2005. október)

1. megjegyzés

A paramétereknek lehetővé kell tenniük a teljesítmény regionális szintű (azaz az Eurostat által létrehozott statisztikai célú területi egységek nomenklatúrája (NUTS) legalább 2. szintű) elemzését.

2. megjegyzés

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem követelik meg e két paraméter teljesítésére vonatkozóan az információ frissítését, ha bizonyítható, hogy e két területen kielégítő a teljesítmény.”

II. MELLÉKLET

„VI. MELLÉKLET

A DIGITÁLIS FOGYASZTÓI BERENDEZÉSEK 24. CIKKBEN EMLÍTETT EGYÜTTMŰKÖDÉSI KÉPESSÉGE**1. Közös kódolási (bitkeverési) algoritmus és a szabadon elérhető vétel**

A hagyományos digitális televíziójelek (azaz földi, kábeles vagy műholdas közvetítésen keresztüli műsorterjesztés, amely elsősorban helyhez kötött vételre irányul, mint például a DVB-T, DVB-C vagy DVB-S) vételére szánt valamennyi, a Közösségben értékesített, bérbe adott vagy más módon rendelkezésre bocsátott, digitális televíziójelek dekódolására képes fogyasztói berendezésnek képesnek kell lennie:

- az ilyen jelek dekódolására (bitkeverés visszafejtésére) egy elismert európai szabványügyi szervezet – jelenleg az ETSI – által kezelt közös európai kódolási algoritmus szerint,
- a kódolatlan formában továbbított jelek megjelenítésére, feltéve, hogy amennyiben a berendezést bérlik, a bérlő a vonatkozó bérlési szerződésnek megfelelően jár el.

2. Analóg és digitális televíziókészülékek együttműködési képessége

Minden, 42 cm-t meghaladó látható átlóméretű beépített képernyővel rendelkező analóg televíziókészüléket, amelyet a Közösségben értékesítés vagy bérbeadás céljából forgalomba hoznak, el kell látni legalább egy, elismert európai szabványügyi szervezet által szabványosított nyílt interfész aljzattal – mint pl. a CENELEC EN 50 049-1:1997 szabványban meghatározott aljzat –, amely lehetővé teszi a perifériák, különösen a kiegészítő dekóderek és digitális vevők egyszerű csatlakoztatását.

Minden, 30 cm-t meghaladó látható átlóméretű beépített képernyővel rendelkező analóg televíziókészüléket, amelyet a Közösségben értékesítés vagy bérbeadás céljából forgalomba hoznak, el kell látni legalább egy (elismert európai szabványügyi szervezet által szabványosított vagy ilyen szervezet által elfogadott szabványnak vagy valamely iparági specifikációnak megfelelő) nyílt interfész aljzattal, pl. DVB általános interfész-csatlakozóval, amely lehetővé teszi a perifériák egyszerű csatlakoztatását, és továbbítani tudja a digitális televíziójel valamennyi elemét, beleértve az interaktív és a feltételes hozzáférésű szolgáltatásokkal kapcsolatos adatokat.”

A TANÁCS INDOKOLÁSA

I. BEVEZETÉS

A Bizottság 2007 novemberében elfogadta javaslatát ⁽¹⁾ az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv, az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló 2002/58/EK irányelv és a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló 2006/2004/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozóan. A javaslatot 2007. november 29-én nyújtották be a Tanácsnak.

Az Európai Parlament 2008. szeptember 24-án fogadta el az első olvasatot követő véleményét.

A Régiók Bizottsága 2008. június 19-én fogadta el véleményét ⁽²⁾.

A Gazdasági és Szociális Bizottság 2008. május 29-én fogadta el véleményét ⁽³⁾.

A Bizottság 2008. november 6-én fogadta el módosított javaslatát.

A Tanács 2009. február 16-án fogadta el közös álláspontját.

II. CÉLKITŰZÉS

Az irányelvjavaslat, amely az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások uniós szabályozási keretének felülvizsgálatára vonatkozó három javaslat egyike, három jogszabályszeveghez javasol módosításokat: az egyetemes szolgáltatásról szóló 2002/22/EK irányelvhez, a magánélet védelméről szóló 2002/58/EK irányelvhez és a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló 2006/2004/EK rendelethez.

A Bizottság az egyetemes szolgáltatási irányelvre vonatkozó javaslatában az általa azonosított négy fő területtel – nevezetesen a felhasználók rendelkezésére bocsátott információk átláthatóságával és közzétételével, a fogyatékossgal élő felhasználók hozzáféréseinek javításával, a segélyhívó szolgálatokkal és a „112” hívószámhoz való hozzáféréssel, valamint a szolgáltatások alapvető összekapcsolásával és minőségével (hálózatsemlegesség) – kapcsolatos problémákra kíván megoldást adni.

Az adatvédelmi irányelvre vonatkozó bizottsági javaslat olyan kérdésekkel foglalkozik, mint például annak garantálása, hogy a fogyasztó értesítést kap, ha személyes adatai a hálózati biztonság megsértése miatt veszélybe kerültek, a szolgáltatók és nemzeti szabályozó hatóságok felelősségének növelése az összes elektronikus hírközlési hálózat és szolgáltatás biztonságával és integritásával kapcsolatban, az illetékes hatóságok végrehajtási és jogalkalmazási hatáskörének megerősítése – különösen a kéretlen elektronikus levelek elleni küzdelemben –, valamint az EU-szabályok nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokat használó adatgyűjtő és -azonosító eszközökre való alkalmazásának pontosítása.

A fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet oly módon módosul, hogy megerősítse a határon átnyúló együttműködést és jogalkalmazást azzal a meglévő közösségi mechanizmussal összhangban, amelyet az említett rendelet hozott létre.

⁽¹⁾ COM (2007) 698 végleges.

⁽²⁾ HL C 257., 2008.10.9., 51. o.

⁽³⁾ HL C 224., 2008.8.30., 50. o.

III. A KÖZÖS ÁLLÁSPONT ELEMZÉSE

Általános megjegyzések

A közös álláspontról szó szerint, részben, vagy szellemét tekintve átveszi az Európai Parlament első olvasatban elfogadott módosításainak egy részét (az összesen 155-ből 87-et). Ezek javítják vagy pontosítják a javasolt irányelv szövegét. Egyes más módosításokat azonban a közös álláspontról nem tükröz, mivel a Tanács megállapítása szerint azok szükségtelenek vagy elfogadhatatlanok voltak, vagy – több esetben – azért, mert az eredeti bizottsági javaslat rendelkezéseit elhagyták vagy teljesen újraszövegezték. A Tanács különösen kiemelte, hogy gondosan meg kell vizsgálni a javaslatokat a megfelelő arányossági és szubszidiaritási egyensúly megtartása, valamint a nemzeti szabályozó hatóságokra és az érintett vállalkozásokra háruló szükségtelen terhek elkerülése érdekében, ugyanakkor biztosítva a verseny meglétét, valamint az előnyöket a végfelhasználók számára.

A Tanács, az Európai Parlamenthez hasonlóan, olyan megközelítést választott, amely hangsúlyozza a hozzáférést a fogyatékkal élő végfelhasználók számára. A Tanács egyetért a Parlamenttel azon konkrét cikket illetően is, amely a harmonizált közérdekű szolgáltatások egységesített telefonszámairól szól, bár a Tanács által választott részletezési szint nem felel meg teljes mértékben a Parlament véleményének.

A bizottsági javaslattal kapcsolatban általános véleménykülönbséget a komitológia és a Hatóságra való hivatkozás kérdése jelent. Egy másik általános véleménykülönbség – ezúttal az Európai Parlament álláspontjával kapcsolatban – a tartalomra való hivatkozás. Az ilyen hivatkozások számát mindkét esetben minimálisra csökkentették.

A Tanács ezenfelül – a szöveg céljainak és a célok megvalósításának egyértelműsítése érdekében – módosított néhány rendelkezést és néhány új rendelkezéssel egészítette ki a szöveget.

Konkrét megjegyzések

A közös álláspontról nagy mértékben igazodik az Európai Parlament álláspontjához. Azok a legfontosabb pontok, amelyek esetében a Tanács az Európai Parlamentétől vagy a Bizottságétól eltérő megközelítés mellett döntött, az alábbiakban olvashatók.

1. Szerződés

A Tanács támogatta a bizottsági javaslatok általános céljait, de – az Európai Parlamenthez hasonlóan – úgy érezte, pontosítani kell a szerződésekben megadandó információkat, különösen a szolgáltatás minőségének paramétereit, az ügyfélszolgálatot és a kedvezményes ajánlatokhoz kapcsolódó szerződések minimális időtartamának feltételeit illetően.

2. A szolgáltatás minősége

A Tanács számára a megvitatandó fő kérdés a bizottsági beavatkozás szintje és jellege volt. Az elfogadott megközelítés szerint a nemzeti szabályozó hatóságokra hagyják azt a feladatot, hogy meghatározzák a szolgáltatásokra vonatkozó minimális minőségi követelményeket azokra a vállalkozásokra, amelyek nyilvános hírközlő hálózatokat nyújtanak.

3. A biztonság sérülésének bejelentése

A Tanács fokozott figyelmet szentelt a biztonság megsértéséről szóló értesítésekre vonatkozó kérdés vizsgálatának. Olyan megközelítés mellett döntött, amely lehetővé teszi a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtója számára, hogy értékelje a biztonság sérülésének

súlyosságát, valamint azt, hogy kell-e értesíteni a nemzeti szabályozó hatóságot és/vagy az érintett előfizetőt; ez ellentétes az Európai Parlament megközelítésével, amely intézmény ezt az értékelést nem bízna teljesen a szolgáltatásnyújtó belátására, és azt szeretné, ha az értesítést minden esetben kötelezően meg kellene küldeni a nemzeti szabályozó hatóságnak, továbbá ha nyilvánosan be kellene jelenteni a biztonság bármely megsértését. A harmonizáció megfelelő szintjének biztosítása érdekében a Tanács arra kötelezi a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok részletes szabályokat adhassanak ki azokról a körülményekről, formátumról és eljárásokról, amelyek a személyes adatok megsértéséhez kapcsolódó értesítési és információs követelményekre alkalmazandók.

A Tanács álláspontja az Európai Parlament módosításairól

A Tanács teljes egészében, részben vagy elvben elfogadta a következő módosításokat: 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 15., 16., 19., 20., 24., 32., 36., 37., 38., 44., 45., 46., 47., 48., 49., 51., 53., 55., 60., 61., 62., 63., 64., 65., 66., 67., 68., 70., 71., 72., 73., 75., 76., 77., 78., 79., 80., 82., 84., 85., 86., 87., 89., 90., 91., 95., 99., 102., 103., 104., 105., 106., 107., 108., 109., 110., 111., 112., 113., 118., 119., 129., 131., 132., 138., 141., 144., 149., 150., 151., 152., 165., 180., 181., 182., 188., 189., 192., 193. és 194.

A Tanács nem fogadta el a következő módosításokat: 1., 10., 11., 12., 14., 17., 18., 21., 22., 23., 25., 26., 27., 28., 29., 31., 35., 39., 40., 41., 42., 43., 50., 52., 54., 56., 57., 58., 59., 69., 83., 88., 92., 93., 96., 97., 98., 100., 101., 114., 115., 116., 117., 120., 122., 124., 125., 127., 128., 133., 135., 136., 137., 139., 140., 142., 143., 145., 146., 147., 157., 163., 166., 174., 183., 184., 185., 186., 187. és 190.

IV. KÖVETKEZTETÉSEK

A Tanács úgy véli, hogy a közös álláspont olyan intézkedések kiegyensúlyozott együttese, amelyek megfelelnek arra, hogy elősegítsék a verseny ösztönzését, a belső piac megerősítését, valamint a polgár érdekeinek védelmét.

A közös álláspont lehetővé tenné annak biztosítását, hogy a fogyasztói jogok továbbra is fontos tényezőjét képezzék e szektor szabályozáspolitikájának. Ezenfelül lehetővé tenné egyrészt a megfelelő arányossági és szubszidiaritási egyensúly megtartását, másrészt a nemzeti szabályozó hatóságokra és az érintett vállalkozásokra háruló szükségtelen terhek elkerülését, ugyanakkor biztosítaná a verseny meglétét, valamint az előnyöket a végfelhasználók számára.

A Tanács az irányelv mielőbbi elfogadása céljából várakozással tekint az Európai Parlamenttel folytatandó konstruktív megbeszélések elé.